

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

Проблема

Захистити пам'ятки культури від дій держави–мародера

▶ СТОР. 2

Особистості

Володимир ПОЛЯКОВ:
«Не зробив сам, ніхто за тебе не зробить»

▶ СТОР. 5

Резонанс

Російський солдате, кидай рушницю, іди додому!

▶ СТОР. 7

№ 194 (6198) СЕРЕДА, 21 ЖОВТНЯ 2015 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Президент просить парламентаріїв винести за дужки симпатії та антипатії

На 13-му засіданні Національної ради реформ Президент Петро Порошенко запропонував розглянути хід виконання Угоди про асоціацію України з ЄС та наголосив на особливій ролі Верховної Ради в цьому процесі.

«Наша Коаліційна угода базується на Угоді про асоціацію», — підкреслив глава держави. За його словами, левова частина кроків і реформ записана і сформована в документі, підписаному більшістю. Тож Президент звернувся до представників парламентських фракцій із пропозицією проаналізувати стан виконання угоди та включити до першочергового розгляду ті законодавчі ініціативи, які ще залишилися.

▶ СТОР. 2

Важкі переговори в Мінську

Учора в столиці Білорусі відбулася зустріч Тристоронньої контактної групи з врегулювання ситуації на Донбасі. Перед засіданням самої групи розпочалася робота в чотирьох підгрупах: політичній, економічній, гуманітарній і з питань безпеки. Про це **повідомила у Фейсбук прес-секретар Дарка Оліфер** представника України на переговорах Леоніда Кучми.

На порядку денному — політичні питання і звільнення полонених.

▶ СТОР. 8

Другий пішов. Але довіри немає



Фото прес-центру АТО.

Учора згідно з Мінськими домовленостями стартував другий етап відведення військової техніки на 15 км від лінії розмежування на Донбасі під наглядом Спеціальної моніторингової місії ОБСЄ. Українська сторона зранку почала передислокацію озброєння калібру менше 100 мм на дебальцевському напрямку. Бойовики «ДНР» також заявили про приєднання до процесу демілітаризації. За даними спікера АТО в Луганській області Руслана Ткачука, міжнародні спостерігачі завершили верифікацію відведеного на Луганщині озброєння калібром до 100 мм.

«Незважаючи на численні заяви ватажків бойовиків про готовність до повного відведення, противник все-таки намагається сховати важку техніку в прифронтовій зоні», — про це вчора на брифінгу заявив спікер АП з питань АТО Олександр Мотузяник. Він нагадав, що місія ОБСЄ зафіксувала на території бойовиків техніку, яка має бути відведена. І повідомив, що наша розвідка підтверджує цю інформацію.

▶ СТОР. 8

На знімку: відведення бойової техніки.

ПОДІЇ

Опалюють без газу

З новим піролізним котлом розпочала опалювальний сезон школа у селі Волосівка Чуднівського району Житомирщини. На реконструкцію системи опалення витратили трохи більше 317 тисяч гривень, із них 222 тисячі профінансовано Програмою розвитку ООН, майже 74 тисячі — місцевим бюджетом, решта — кошти громади. На альтернативне джерело енергії перейшла і котельня Чуднівської гімназії. Загалом у районі на твердому паливі працюють 16 шкільних котелень, а газом опалюються 12 шкіл, **повідомляє наш власкор Оксана ЛУК'ЯНЕНКО.**

Попри посуху, будемо із хлібом

Осінньо-польовим роботам на Дніпропетровщині перешкоджає двомісячна посуха, проте вчені та синоптики заспокоюють обіцянками теплої осені і зими.

— Аграрії області посіяли 80% озимих культур від плану. На решті площ їх планують замінити ярим ячменем, — розповів Вадим Удовицький.

За його словами, нинішня посушлива осінь краще, ніж невеликі опади: зерно б проросло, однак не зміцніло. А зараз воно лежить і чекає дощу.

— За прогнозами Гідрометцентру, очікується довга тепла осінь і сприятлива зима, — зазначив директор департаменту. — Це означає, що зниження врожаю буде незначним. Наступного року плануємо зібрати майже мільйон тонн пшениці. Цього цілком достатньо, адже регіону треба 535 тисяч тонн продовольчої пшениці на рік.

Крім того, в обласному Аграрному фонді сформовано один із найбільших за роки незалежності запасів продовольчого зерна: понад сто тисяч тонн, **передає наш власкор Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.**

КОРОТКО

■ У вересні 2015 року Україна збільшила видобуток вугілля порівняно з вереснем минулого року на 14,9 відсотка — до 2,6 мільйона тонн, **повідомляє Державна служба статистики.**

■ До охорони громадського порядку на місцевих виборах 25 жовтня буде залучено понад 100 тисяч правоохоронців, повідомив заступник міністра внутрішніх справ Сергій Яровий **(УНІАН).**

■ У Полтавському військовому госпіталі почав діяти мобільний консультаційний пункт із правових питань, **повідомляє наш власкор Василь НЕЇЖМАК.**

Україна з 1 січня 2016 року починає імплементацію Угоди про асоціацію з ЄС в частині зони вільної торгівлі – *МЗС*

Президент просить парламентаріїв винести за дужки симпатії та антипатії

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Водночас Президент запропонував усі ці питання направляти на попередню експертизу в Комітет Верховної Ради з питань європейської інтеграції, наголосивши: Угода про асоціацію з ЄС містить конкретні графіки виконання. «Ми домовились про те, що максимально прискоримо її ратифікацію та імплементацію», — зазначив Петро Порошенко.

Глава держави також закцентував увагу на прискоренні виконання плану дій із лібералізації візового режиму з Європейським Союзом і нагадав: до 9 листопада МЗС має надати європейцям всю інформацію з цього питання. Тож очільник країни звернувся до уряду і парламенту із завданням скоординувати дії для забезпечення реалізації зобов'язань, взятих на себе країною. За результатами роботи експертної місії ЄС із оцінювання прогресу виконання критеріїв другої фази плану дій маємо позитивний відгук у питаннях управління кордонами, безпеки документів, міграції та притулку, боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму, повідомив Президент. Однак відзначив важливість завершення роботи в тих напрямах, де ще є відставання у виконанні рекомендацій Європейської Комісії. Йдеться про боротьбу з корупцією і організованою злочинністю, питання дискримінації і внесення необхідних змін до Трудового кодексу.



Петро Порошенко, Арсеній Яценюк.

«Хотів би, щоб за результатами зустрічі ми попросили уряд проаналізували причини зволікання з виконанням окремих заходів плану дій безвізового режиму, і щоб були ухвалені всі необхідні рішення», — сказав Петро Порошенко. Окремо він звернувся до Верховної Ради, насамперед, до частини парламентської коаліції з проханням винести за дужки свої політичні симпатії та антипатії при розгляді цих питань. Ідеться, мовляв, про долю країни, «про те, щоб дати всім українцям, за які б партії вони не голосували, право безвізово подорожувати країнами Європейського Союзу».

Першого грудня вже матимемо спеціального антикорупційного прокурора

Під час засідання Національної ради реформ Петро Порошенко наголосив: найближчим часом мають запрацювати нові органи по боротьбі з корупцією — Національне антикорупційне бюро, Спеціалізована антикорупційна прокуратура та Національне агентство з питань запобігання корупції, **повідомляє пресслужба Президента**. На думку глави держави, Спеціалізована антикорупційна прокуратура є ключовим елементом системи протидії хабарництву, формування якої має відбуватися у прозорий спосіб та користуватися довірою у суспільстві. «Вважаю цілком реальним завданням завершити всі процедури до кінця листопада і на перше грудня мати вже спеціального антикорупційного прокурора», — зазначив він. Петро Порошенко очікує неухильного дотримання графіка проведення конкурсу і категорично не сприймає пропозиції про будь-яке «покращення, посилення і відтермінування» процесу.

Водночас Президент зауважив, що запровадження безвізового режиму Євросоюзом для громадян України не повинно зірватися через небажання народних депутатів ухвалювати певні рішення, зокрема, про скасування депутатської та суддівської недоторканності. «Європейський Союз розглядає це як надзвичайно важливий елемент програми боротьби з корупцією», - підкреслив він, зазначивши, що кожна політична сила на виборах обіцяла це зробити.

Фото Миколи ЛАЗАРЕНКА (прес-служба Президента України).

Андрій Парубій відвідає Англію



Сьогодні розпочинається триденна робоча поїздка Першого заступника Голови Верховної Ради України Андрія Парубія до Сполученого Королівства Великобританії і Північної Ірландії.

У Лондоні відбудуться зустрічі А. Парубія з міністром у справах Європи Міністерства закордонних справ та у справах Співдружності націй Великої Британії Девідом Лідінгтоном; з міністром у справах культури, ЗМІ і спорту Джоном Віттінгдейлом; з міжпартійною групою у зв'язках з Україною у Британському Парламенті (голова — сер Джеральд Ховарт).

Перший заступник Голови Верховної Ради також поспілкується з представниками української громади.

Прес-служба Верховної Ради України.

Захистити пам'ятки культури від дій держави–мародера

ПАЧЕС підтримує Україну в намаганнях запобігти знищенню культурної спадщини в районах збройних конфліктів та на окупованих територіях

Комітет з питань культури, освіти та соціальних питань Парламентської Асамблеї Чорноморського Економічного Співробітництва (ПАЧЕС) підтримав запропоновану українською делегацією поправку до Рекомендацій комітету, в якій наголошується на необхідності вжиття заходів, грунтуючись на нормах міжнародного права і, зокрема, на положеннях Гаазької Конвенції про захист культурних цінностей у разі збройного конфлікту, спрямованих на запобігання знищенню культурної спадщини в районах збройних конфліктів або на окупованих територіях.

Про це повідомила керівник Постійної делегації Верховної Ради України у Парламентській Асамблеї Чорноморського Економічного Співробітництва Людмила Денісова після засідання, яке відбулося в м. Тирана (Албанська Республіка). Участь у засіданні взяли також члени української делегації, народні депутати Олена Масоріна та Олексій Кириченко.

Під час обговорення поправка до Рекомендацій комітету з питань культури, освіти та соціальних питань ПАЧЕС «Боротьба з незаконним використанням культурного надбання в регіоні ЧЕС» була підтримана іншими країнами—членами ПАЧЕС та прийнята з редакційними правками від турецької делегації.

У своєму виступі Людмила Денісова зазначила, що тема засідання стосовно боротьби з незаконним використанням культурного надбання в регіоні ЧЕС дуже актуальна в наші дні не тільки для України (Автономна Республіка Крим, яка тимчасово окупована Росією), а й для частини Республіки Молдова (невизнане Придністров'я), Азербайджанської Республіки (Нагірний Карабах) та Грузії (Абхазія та Південна Осетія). «Незаконне привласнення і використання іншими державами культурної спадщини в цих регіонах, які входять до ОЧЕС, викликає особливе занепокоєння», — зазначила вона.



Людмила Денісова, Олена Масоріна, Олексій Кириченко.

Керівник Постійної делегації в ПАЧЕС підкреслила, що Україна обурена рішенням уряду Російської Федерації про так зване прийняття у федеральну власність Національного заповідника «Херсонес Таврійський», розташованого на кримському півострові.

Вона також зазначила, що громадяни України з інформаційних джерел дізнаються про вивезення в Ермітаж колекцій з Криму, в тому числі, унікальних колекцій з Херсонеса Таврійського, Судака, Центрального музею Тавриди в Сімферополі. «Хочу підкреслити, що вчинення Російською Федерацією будь-яких дій на тимчасово окупованій території України, спрямованих, зокрема, на зміну юрисдикції щодо об'єктів культурної, індустріальної і технічної спадщини України, є прямим порушенням суверенних прав України, а також загальновизнаних норм і принципів міжнародного гуманітарного права», — сказала Л. Денісова.

Керівник Постійної парламентської делегації в ПАЧЕС звернула увагу на те, що резолюція Генеральної Асамблеї ООН «Територіальна цілісність України» закликає спеціалізовані установи ООН, зокрема, ЮНЕСКО, не визнавати ніяких змін статусу Автономної Республіки Крим та міста Севастополь.

«Ми вимагаємо негайного припинення міжнародних правопорушень на тимчасово окупованій території України і заявляємо про покладання відповідальності за них, у тому числі, матеріальної, на російську сторону і незаконну владу Криму», — наголосила Л. Денісова та нагадала про незаконне використання і знищення культурної спадщини в інших країнах—членах ОЧЕС, на території яких існують невизнані псевдореспубліки.

Зокрема, за її словами, придністровська ділянка україно-молдовського кордону має низку історичних пам'яток, таких як містечко Рашкова, Бендерська середньовічна фортеця, Ново-Нямецький Свято-Вознесенський монастир в Кіцканах, природно-ландшафтні пам'ятники Рибницького і Каменського районів. «Офіційний Азербайджан неодноразово заявляв про дії, спрямовані на знищення і фальсифікацію культурної спадщини Нагірного Карабаху, які в міжнародних конвенціях оцінюються як злочин проти людства, а влада Грузії вважає, що грузинські пам'ятники історії на території самопроголошених республік Абхазія і Південна Осетія знаходяться в небезпеці. У процесі реставраційних робіт можуть бути знищені ознаки, що дозволяють ідентифікувати пам'ятники як грузинські», — зазначила Л. Денісова.

Насамкінець керівник Постійної парламентської делегації в ПАЧЕС підкреслила, що масове знищення і класифікація історико-культурних пам'яток суперечить прийнятій в 1954 році Гаазькій конвенції «Про захист культурних цінностей у випадку збройного конфлікту». Крім того, знищення та фальсифікація історико-культурних пам'яток на окупованих територіях є порушенням конвенції ЮНЕСКО «Про охорону всесвітньої культурної і природної спадщини».

Інформаційне управління апарату Верховної Ради України.

Фото надано інформуправлінням Верховної Ради.

ДОСЛІВНО

Керівник Постійної делегації Верховної Ради України в ПАЧЕС Людмила Денісова: «Ми наголошуємо, що статус розташованих на території Автономної Республіки Крим та міста Севастополь об'єктів культурної спадщини України жодним чином не змінюється, оскільки так званий «Договір між Російською Федерацією та Республікою Крим про прийняття в Російську Федерацію Республіки Крим та утворення у складі Російської Федерації нових суб'єктів», вчинений 18 березня 2014 року в Москві, є нікчемним та не створює жодних міжнародно-правових наслідків».

Депутатські запити вже з'явилися у відкритому доступі

У парламентському Комітеті з питань свободи слова та інформаційної політики готується законопроект, яким пропонується розширити повноваження Уповноваженого Верховної Ради з прав людини, пов'язані з доступом до публічної інформації. Про це під час експертного круглого столу повідомив керівник інформаційного управління апарату Верховної Ради Сергій Горячев.

Він також зазначив, що нещодавно на сайті законодавчого органу відкрито нові сервіси, зокрема, запроваджено електронний протокол, згідно з яким можна прослухати аудіозапис, прочитати стенограми чи ознайомитися з інформацією про голосування народних депутатів. Крім того, вчора вже було оприлюднено перші запити народних депутатів, тож тепер кожен зможе ознайомитися з їхнім змістом. Згодом на сайті також розміщуватимуться звернення народних депутатів.

Ще одна новація полягає в тому, що три тижні тому було оприлюднено біографічну інформацію та декларації всіх керівників підрозділів апарату парламенту. Таким чином Верховна Рада стає більш відкритою і прозорою.

«Це перший крок, за яким буде перехід на рівень місцевих органів влади, до роботи з публічною інформацією на рівні обласних державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування», — наголосив Сергій Горячев.

Представник Уповноваженого Верховної Ради з прав людини Ірина Кушнір зазначила, що без доступу до публічної інформації, зокрема про діяльність державних органів на всіх рівнях влади, не буде належної боротьби з корупцією та належного урядування. Бо найефективнішим контролером діяльності органів державної влади, за її словами, є громадськість. Відповідну можливість було надано законом про доступ до публічної інформації. «За цей рік ми отримали майже три тисячі скарг.



Керівник інформаційного управління апарату Верховної Ради Сергій Горячев та заступник керівника апарату Верховної Ради Микола Шевчук.

Більшість з них обґрунтована. Звичайно, є громадяни, які зловживають відповідним правом. Кожна третя скарга заслуговує на протокол про адмінправопорушення», — розповіла вона.

Ірина Кушнір повідомила, що станом на сьогодні вже складено 155 протоколів у сфері доступу до публічної інформації. З них 81 вже розглянуто судом, і більшість постанов підтверджують наявність адмінправопорушення.

Крім того, вона зазначила, що в країні немає якісної освіти у сфері доступу до публічної інформації, практично немає освітніх заходів для навчання представників органів державної влади в цій сфері. Тому головою метою має бути налагодження відповідної освітньої роботи серед представників органів державної влади. А в навчальних закладах маємо запровадити курс про доступ до публічної інформації.

Сергій МЕЛЬНИК.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

ВІТАЄМО!

Ректором КНУ обрали Леоніда Губерського

Уперше в історії вишу його не призначали, а обирали університетською громадою, повідомляє офіційний сайт Київського національного університету.

Голосували всі наукові, науково-педагогічні і педагогічні штатні працівники університету, а також представники студентства та інші члени колективу ВНЗ, обрані шляхом таємного голосування. «На всіх шести виборчих дільницях за процесом голосування стежили спостерігачі від усіх кандидатів та Міністерства освіти і науки України. Спостерігачі від МОН заявили, що вибори пройшли відповідно до норми законодавства та Статуту університету, із дотриманням процедури таємного голосування. Явка виборців становила 80,4 відсотка (3054 особи)», — йдеться у повідомленні.



Серед шести кандидатів найбільшу кількість голосів — 2171 — набрав доктор філософських наук професор Леонід Губерський **(на знімку)**, який очолює університет із 2008 року.

Чимало співробітників нашого видання отримали освіту саме у цьому виші. Тож колектив «Голосу України» бажає Леоніду Васильовичу успіхів і висловлює впевненість у тому, що за його перебування на цій посаді навчальний заклад досягне ще більших успіхів в реалізації освітньої реформи та підготує нових фахівців, здатних перетворити Україну на одну з найуспішніших держав Європи.

Готують молодь до самостійного життя

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ



Легковий автомобіль «Лада 2112» передав Компаніївському міжшкільному навчально-виробничому комбінату благодійний фонд Станіслава Березкіна «Добротвір».

Ключі та документи на машину директору комбінату Анжелі Штундер вручив представник народного депутата Іван Литвин.

Термін експлуатації старенького «Москвича», яким послуговується заклад нині, вже давно сплив. А діти з 12 шкіл району дуже хочуть навчатися керування авто та разом зі шкільним атестатом отримати професію, зауважила директор закладу, яка очолює його вже 20 років. За словами керівника, попит на професію водія в районі великий. Про це свідчить той факт, що черга на вечірні курси сформована на два роки вперед. Минулого року комбінат підготував 87 водіїв, із них 58 — для сільської місцевості.

Благодійний фонд Станіслава Березкіна вже передав не одну машину на схід України. А цього разу вирішили, що легковий автомобіль дуже потрібен і на мирній території, щоб молодь була готова до самостійного життя, мала професію та могла себе реалізувати.

Оксана ЯКУНІНА.

Кіровоградська область.

Фото автора.

ВИБОРИ-2015

Мешканцям Донбасу потрібні мир та Україна

Свою готовність узяти участь у виборах 25 жовтня висловили лише 48 відсотків респондентів Луганської області. Основним мотивом відмови від участі у виборах вони називають те, що не бачать кандидатів і партій, за які могли б проголосувати. Навіть більшість із тих, хто висловив готовність прийти на виборчі дільниці, до кінця не визначилися, за кого хотіли б проголосувати. Такі результати соціального опитування, проведеного Фондом «Демократичні ініціативи» імені Ілька Кучеріва та фірмою Ukrainian Sociology Service на території Донбасу.

Організатори опитування звертають увагу на той факт, що в мешканців Донецької та Луганської областей виявилися різні позиції в тому, на які компроміси можна піти, щоб на Донбасі встановився мир. У Донецькій області переважає думка, що заради миру потрібно йти на будь-які компроміси — з ким завгодно й про що завгодно (54 відсотки), а в Луганській області більшість уважають, що заради миру потрібно йти на компроміси, але не на будь-які (54). Водночас мешканці обох областей солідарні: основне, що може принести мир на Донбасі, — це успішне відновлення нормального життя на територіях, контрольованих Україною (33 відсотки в Донецькій області й 43 — в Луганській). А в частині питання про підтримку інших заходів думки мешканців Донбасу розходяться. У Луганській області вважають, що для миру необхідно змусити Росію припинити втручання в конфлікт на Донбасі (37), а в Донецькій області покладають надії на надання «ДНР» і «ЛНР» особливого статусу в межах України.

Серед мешканців Донбасу також немає єдиної думки і про те, яким інтеграційним шляхом повинна йти Україна. 22 відсотки в Донецькій області та 34 — в Луганській уважають, що Україні слід брати курс на вступ до Європейського Союзу, 26 відсотків у Донецькій області та 8,5 — у Луганській віддають перевагу Митному союзу з Росією, Білоруссю та Казахстаном, а 27 відсотків у Донецькій області й 37 — у Луганській упевнені, що Україні не слід приєднуватися до жодних союзів. Що стосується політичного майбутнього двох областей, то думки розходяться й тут: донечани віддають перевагу тому, щоб їх область залишалася в Україні, але отримала більше незалежності від Києва (53), а луганчани хотіли б залишатися в Україні на тих само умовах, що й раніше (49). Водночас лише 3 відсотки в Донецькій області й 1,6 — у Луганській хотіли б, щоб їх область відділилася від України і стала незалежною державою, а приєднати свою область до Росії захотіли б 0,6 відсотка в Донецькій області та 2,8 — у Луганській.

Показово, що більшість мешканців і в Донецькій (53), і в Луганській областях (62) передусім почуваються громадянами України.

Павло ВОРОНЦОВ.

Луганська область.

Чи зможуть маріупольці проголосувати?

Керівник Донецької обласної військово-цивільної адміністрації Павло Жебрівський припускає скасування місцевих виборів у Маріуполі Донецької області. Про це він сказав в ефірі «5 канала». «Якщо ми побачимо, що ситуація погіршуватиметься, якщо це стане зрозуміло, то я звертатимуся до Центральної виборчої комісії, щоб скасувати вибори 25 жовтня в місті Маріуполь», — сказав він.

За словами П. Жебрівського, за останні дні ситуація навколо виборчого процесу в місті загострилася, зокрема, робляться спроби блокувати діяльність міської виборчої комісії, яка, у свою чергу, приймає невмотивовані рішення про розпуск дільничних виборчкомів.

Нагадаємо, 12 жовтня Центральна виборча комісія сформувала новий склад Маріупольської виборчої комісії. Попередню було розпущено через порушення законодавства. 17 жовтня сім членів Маріупольської міської виборчої комісії, що представляють, зокрема, «Опозиційний блок», Народний фронт, «Народну партію», прийняли рішення про друк бюлетенів у друкарні газети «Приазовский рабочий», яку пов'язують із групою Ріната Ахметова СКМ. Проте представники демократичних сил побоюються, що друкарня виготовить більшу за необхідну кількість бюлетенів, які використають для фальсифікації виборів. 18 жовтня на площі Свободи в Маріуполі відбувся масовий мітинг демократичних сил, за результатами якого було прийнято рішення пікетувати ЦВК. Крім того, у зв'язку із ситуацією, що склалася, демократичні сили запропонували перенести місцеві вибори в Маріуполі.

Проте у ЦВК вважають: немає жодних причин сумніватися, що місцева друкарня на законних підставах займається друком бюлетенів. «Будь-яка інформація про те, що вибори в Маріуполі готуються неналежним чином та незаконно, дійсності не відповідає», — підкреслив Голова Центрвиборчкому Михайло Охендовський.

Він додав, що перед кожним волевиявленням з'являється інформація про те, що вибори в конкретних місцях можуть перебувати на межі зриву. Водночас він відкинув інформацію щодо часткового знищення реєстру виборців Маріуполя, яка лунала раніше. За словами М. Охендовського, Державний реєстр виборців як такий — це перелік виборців того чи іншого округу та міста, який зберігається на серверах Центральної виборчої комісії, але аж ніяк не конкретно в Маріуполі. На його думку, правоохоронні органи абсолютно адекватно діяли. Глава ЦВК навіть висловив подяку керівнику головного управління Міністерства внутрішніх справ у Донецькій області В'ячеславу Аброськіну. За його словами, правоохоронці розібралися з нюансами виборчого процесу та друку бюлетенів, перевірили — все абсолютно законно.

P.S. ***Коли верстався номер, керівник Донецької обласної військово-цивільної адміністрації Павло Жебрівський виступив з офіційною заявою. У ній голова адміністрації підтвердив: законних підстав для звернення до ЦВК із пропозицією про скасування виборів у Маріуполі немає. За інформацією П. Жебрівського, друк виборчих бюлетенів завершено й їх буде розвезено на дільниці. «Якщо політичні сили, кандидати на посаду міського голови Маріуполя не згодні з рішеннями ТВК, вони можуть оскаржити їх у судовому порядку», — зазначив він.***

Вл. інф.

Серед мешканців Донбасу також немає єдиної думки і про те, яким інтеграційним шляхом повинна йти Україна

Цього року правоохоронними органами Рівненщини скеровано до суду 46 кримінальних проваджень про корупційні правопорушення, а також 84 протоколи про вчинення адміністративних корупційних правопорушень, *інформує прес–служба прокуратури Рівненської області*



День добросусідства України з Румунією відзначили в селі Біла Церква Рахівського району Закарпаття. Свято відбулося після 13–річної перерви — востаннє його проводили в прикордонному румунському місті Сігет Мармацієй 2002 року. І тоді, й тепер ініціатором був Геннадій Москаль, *повідомляє наш власкор Василь Нитка*

«Ми хочемо жити по–сучасному комфортно й приємно. Але цьому передує труд»,

— вважає Невицький сільський голова Михайло Лаба

САМОВРЯДУВАННЯ

— Михайле Михайловичу, насамперед попросив би розповісти трохи про себе...

— Народився в селі Тур'я-Поляна, а через місяць батьки переїхали жити в Невицьке. Тут я виріс і мешкаю. Вчився у п'ятій ужгородській школі. Після дев'ятого класу вступив у п'яте міське СПТУ, яке закінчив із червоним дипломом і здобув фах токаря-фрезерувальника. У вісімнадцять років одружився — і зовсім не шкодую, навпаки — юним узяв на себе відповідальність за родину. Це дисциплінує й загартовує на все життя. У мене чудова сім'я. Двоє дітей: син Михайло, уже студент університету, і дочка Валерія. Навчався я і в ужгородському СПТУ № 20, маю також диплом офіціанта-бармена. Цей фах привів мене у бізнес. З 1997-го почав успішно займатися торгівлею, транспортом, будматеріалами. Уже через рік був обраний депутатом сільради. 2002-го став депутатом районної ради, а влітку вступив заочно на юрфак Ужгородського університету, який закінчив 2008-го і здобув диплом спеціаліста з правознавства. 2006-го знову обраний депутатом райради і членом її президії. Щороку звітував перед виборцями про зроблене. 2009-го і 2010-го працював у Верховній Раді помічником народного депутата України. Відтак у десятому році односельчани обрали мене сільським головою.

— Відтоді й працюєте в Невицькому?

— Так. Тут же хочу додати, що починаючи з дев'яносто восьмого і всю ту каденцію, хто був діловим керівником села, — можна було асфальтувати вулиці, ремонтувати дитсадки... Система відносин держави з селом залишалася ще нормальною. А потім, з десятого року, все змінилося: закон про органи місцевого самоврядування став муляжем, тобто — маєте право мати право. Фінанси — реальні важелі впливу — «підняли вище»: не так дієш -не отримуєш кошти. У сільрад забирають перевиконання, а залишають лише кошти на захищені статті. Отже, на розвиток, якщо не маєш перевиконання бюджету, — не отримуєш нічого. Звичайно, такий стан справ повинен бути змінений.

— Для цього треба працювати...

— ...Так і робимо. Як член правління Всеукраїнської асоціації сільських і селищних голів та керівник її Закарпатського регіонального відділення я вніс протягом двох останніх років двадцять п'ять конкретних пропозицій щодо змін до закону про місцеве самоврядування, який хочемо довести до рівня європейської практики. Наша асоціація дуже міцна, триває постійний діалог з урядовцями і комітетами парламенту. До того ж я — член робочої групи при голові українського парламенту з питань децентралізації. Щопівроку за участі Володимира Гройсмана аналізуємо суттєві поправки до закону про добровільне об'єднання територіальних громад, відпрацювали методику формування спроможних територіальних громад і бюджетну децентралізацію — це постійна неперервна робота. І сподіваємося на добрий результат, адже до семи десятків законів нами внесено поправки й подано зауваження. Відрадно, що належно працює закон про нашу асоціацію, яку очолює Фурсівський сільський голова з Київщини Микола Фурсенко. Ми в онлайн-режимі зв'язуємося з головами тринадцяти райвідділень Закарпаття і все вирішуємо. Торік третього вересня, до прикладу, після з'їзду сільських голів тисяча нас пішли до Кабміну. Трьох наших делегатів, серед яких був і я, прийняв тодішній міністр регіонального розвитку Володимир Гройсман. Як наслідок, уперше за 23 роки Незалежності було введено посаду радника міністра з питань розвитку сільських територій. Цей посадовець координує всю роботу. Додам також, що результат тієї зустрічі не заставив на себе чекати: зокрема, розпорядження землями за межами населеного пункту тепер узгоджується з головами сільрад. Це велика справа!..

— Дотаційність сільрад — питання актуальне й болюче...

— ...навіть дуже! В нашій області понад сімдесят відсотків сільрад простягають руку перед районом. А наша, якщо чотири роки тому дотувалася на чотириста тридцять тисяч гривень, то цього вперше стала фінансово незалежна.

— З чого складається скарбниця Невицького?

— З плати за землю, акцизного (АЗС) і податку від суб'єктів господарювання, оренди нерухомості. Натепер позитивне сальдо становить десь чверть мільйона гривень. Зараз сільрада фінансує садок: зарплата, енергоносії, харчування — воно в нас одне з найкращих у районі; вуличне освітлення; клуб, сільраду... Утримуємо і закупили вишиванки колективу художньої самодіяльності «Кральовичка» — назва походить від легендарної королівни, що жила в нашому Невицькому замку. Замінили вікна в клубі, утеплили стіни й повністю відремонтували дах у дитсадочку, туди ж закупили постільну білизну, яка не оновлювалася добрих сорок років... Ноутбуки й принтер купили для садка й сільради, скрізь установили електронну пошту; воду й каналізацію провели в амбулаторію, клуб, приміщення сільради і школи — там же обладнали внутрішній туалет. Одне слово, село наше осучаснилося. А ще чотири роки тому реконструювали дамбу вартістю 6,7 млн. грн. Загалом на все витратили майже дев'ять мільйонів гривень. Ось така сума інвестицій...

— Відомо, що сільрада виграла два гранти.

— Так. На двадцять тисяч доларів і стільки ж гривень... Попередньо була проведена величезна робота. Ми створили громадську організацію, опитали двороогосподарства, які й визначають пріоритети — куди вкладати гроші. Тож за ті кошти повністю по-сучасному, по-європейськи відремонтували амбулаторію загальної практики сімейної медицини, яка тепер надає нашим людям набагато ширший спектр медпослуг. Із старого залишилися лише стіни, а все інше — нове: від туалета, пардон, до замків і вікон. У початковій школі, збудованій 110 років тому, також замінили систему опалення з пічного на піролізний котел; батареї, вікна вакуумні, теплий туалет і т. д. Ганьба, що в XXI столітті начебто хвалимося такими елементарними речами...

— Село справді оновилося, стало гарнішим і привітнішим. Приміром, на кожному перехресті перехожого інформують вказівники вулиць українською й англійською мовами...

— Ми звернулися до мешканців з проханням не засмічувати село. На заклик: «Невицьке — наш дім! Зробимо його чистим і гарним разом!» відгукнувся буквально кожен. Ця та інші наші ініціативи додали ентузіазму, мобілізували громаду — від депутата до пенсіонера й студента. Це надихає. Ми встановили новий спортивний майданчик, звели на кладовищі поминальний будинок — не кожен може вдома належно провести на вічний спочинок покійника, а там — кухня, туалет, холодильник і все, що треба. Матеріалами, правда, допомогли німецькі партнери з села Мюлінген, земля Баден-Вінтерберг. А ще привезли нам інвентар для бюджетних установ — стільці, столи... До речі, ми уклали з ними 12-річну угоду про співпрацю. Тричі з'їздили туди — переймали досвід. А загалом за три роки більше півсотні жителів Невицького побували за кордоном — навіть на екскурсіях у Швейцарії, не рахуючи поїздок до колег зі Словаччини, Чехії, Німеччини.

Мета — розширити участь у грантових проектах, які фінансуються з фондів Євросоюзу. Наша сільрада сертифікована для участі в них. Якщо двічі вдало пройшла ті процедури, то занесена до бази даних ЄС і програми ООН «Місцевий розвиток, орієнтований на громаду». Це дуже важливо.

Я впевнений: має бути створено таку українську модель місцевого самоврядування, яка працюватиме безперебійно й досконало, як швейцарський годинник. І це незабаром буде!

— Михайле Михайловичу, така ваша активність протягом однієї каденції заслуговує похвали й розповсюдження досвіду!

— Це перші кроки... Коли вдумливо підходиш до роботи, то відкривається багато можливостей на полі самоврядування — лише встигай працювати. Я багато спілкуюся з депутатами районної, обласної рад та народними депутатами. Вчуся, читаю, запозичую. І впевнений, що попереду нас чекають добрі результати.

Але за умови, що кожна днина буде віддана роботі. Ми організували, до прикладу, молодь у «Молодий рух», а молодіжна рада на День самоврядування 7 грудня керує селом. Створили раду старійшин, депутатська приймальня працює щосереди: кожен із 16 депутатів приймає у сільраді виборців свого округу; ввели в практику вирішувати протягом місяця по одній проблемі. Розв'язали — прозвітували. Тоді — наступна. Заснували звання «Почесний громадянин Невицького»; учасника бойових дій в АТО Іллю Вачилю ввели у члени громадського формування села, яке забезпечує порядок на випадок НС; з місцевим майстром Йосифом Руснаком виготовили Книгу села, до якої вносимо найважливіші події; встановили найсучаснішу систему оповіщення села фірми «Тесла», взявши участь у гранті ЄС.

— Багато уваги приділяєте комп'ютеризації.

— А як без цього? Створили не лише сільрадівську сторінку в Інтернеті, через яку комунікуємо з районними інстанціями та європейськими партнерами — без електронної пошти не обходиться жоден наш заклад.

Додам: відновили роботу комунальної служби «Невицьке-сервіс», відкрили два чудові дитячі майданчики, День села проводимо вже традиційно в День незалежності України, на Водохреща, 19 січня, купаємося в Ужі, створена футбольна команда «Невицький замок» уже грає на першість області й вперше потрапила до вищої ліги регіону. Відпочиваємо разом усім невеличким колективом — у сільраді разом з головою трудяться четверо чоловік (у сусідніх — до 11–12!). Я нікого не звільнив, але сказав: працюватимемо по-новому. І так є!

— Перелічене — це й робота на перспективу.

— Звичайно. Ми хочемо жити по-сучасному комфортно й приємно. Але цьому передує труд. Як не важко було, та розробили й затвердили генплан села (його не існувало!). Межі Невицького розширилися учетверо!.. Тепер уся приватизаційна процедура проводиться в сільраді — людині не треба бігати по районних і обласних структурах. Але для цього знадобилися два важливі рішення нашої сесії.

— А як з робочими місцями?

— Протягом двох останніх років — у часи кризи — відкрито шість нових підприємств. А це 30–40 робочих місць — залежно від сезону. Сподіваємося, така тенденція збережеться, оскільки ми розробили й ухвалили стратегію розвитку села до 2030 року. Там закладено й такі речі, як електрозаправна станція, накопичувальний холодильник для торговельної мережі Ужгорода...

На березі Ужа ми створили базу відпочинку «Невицьке плесо» з альтанками, мангалами, смітниками. І вбили зразу трьох зайців. Родина бере в оренду від комунальної служби десять метрів берегової лінії, розчищає від борщівника Сосновського, ставить все — альтанки, мангали, смітники і здає в оренду відпочивальникам, заробляючи щодня як мінімум сто гривень. Уже — до півсотні таких місць. Хочемо прокласти веломаршрут через Невицьке, адже туристів, які відвідують Невицький замок, щороку більшає. В озерах біля села плануємо розводити рибу — також приємний «гачок» для мандрівника.

— Я впевнений: у вас є заповітна мрія...

— Хочу спорудити сучасний спортивно-дозвільний комплекс. Частково за кошти сільради і за гранти. Він би вміщував конференц- і фітнес-зали, приміщення для проведення весіль, готель, трибуни для двох команд, аби там постійно проводилися змагання на першість області. І ще хочу збудувати нову скляну сільраду з відкритими кабінетами.

— Успіхів вам!

Вів розмову Василь НИТКА.

Ужгородський район Закарпатської області.

Фото автора.

ФАКТ

М. Лаба пройшов курс навчання в Європейській академії лідерів щодо розвитку і управління місцевим самоврядуванням.

ІЗ ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Михайло Лаба (на знімку) ***— представник того молодого покоління керівників місцевого самоуправління, у свідомості якого вже відсутній штамп совковості й котре прагне перетворити низові ради на повноцінні українські структури, а сільські громади привчити до активної суспільної роботи, аби щодня творити повноцінне і змістовне своє сьогодення, намагаючись досягнути європейських стандартів. Він не лише відомий у районі й області своїми новаційними підходами, а й очолює Закарпатське регіональне відділення Всеукраїнської асоціації сільських і селищних голів, два роки працював у Верховній Раді України. Нині — член робочої групи при голові українського парламенту з питань децентралізації. Зумів за час своєї каденції з усіх джерел залучити в розвиток села до дев'яти мільйонів гривень!.. Виграє євросоюзівські гранти, подружився зі словацькими й німецькими партнерами, створив кілька нових громадських структур, відновив комунальне господарство, реконструював садок, школу, амбулаторію, заасфальтував дві вулиці, відкрив меморіальні дошки відомим землякам та ще багато інших корисних і приємних справ — словом, осучаснив це старовинне й легендарне село, в якому проживає лише понад тисячу людей. Це молодий, з широким кругозором керівник-реформатор, якому 29 жовтня виповниться юних сорок літ.***



Має бути створено таку українську модель місцевого самоврядування, яка працюватиме безперебійно й досконало, як швейцарський годинник

Володимир ПОЛЯКОВ: «Не зробив сам, ніхто за тебе не зробить»

— Володимире Олександровичу! Минув рік з того часу, як Ви востаннє розповідали «Голосу України» про своє життя, про здобутки та досягнення, про біди та сподівання. Через рік, що змінилося в Вашому житті, які думки турбують сьогодні найбільше, як працюється створеному Вами підприємству, де черпаєте сили для продовження своєї справи?

— За цей рік багато чого змінилося, і багато на що ми стали дивитися по-іншому. У своєму житті я мав і маю дуже багато друзів, гарних знайомих, партнерів по бізнесу. Але продовжую надіятися перш за все на власні сили, на допомогу та підтримку родини. Наша держава багато років сподівалася на когось — на старшого брата, на заокеанську допомогу, на манну небесну. Замість того щоб сподіватися на себе, на власний народ, на кожного громадянина. Сьогодні пожинаємо плоди такого сподівання — втратили Крим, воюємо за Донбас, просимо допомоги за рубежем. Замість того щоб закачати рукава та починати щось робити. Шкода, що не зробили цього ще чверть віку тому. Може б, мали нині іншу Україну?!

Хтось із розумних сказав, що в своєму житті кожна людина повинна посадити дерево, виростити сина, збудувати дім. А я вважаю, що ми маємо робити ці справи все своє життя. Садити дерева, вирощувати дітей, а потім — онуків, правнуків, будувати, будувати і будувати... Зупинятися просто не маємо права.

— Ви спробували різного хліба. І афганського, і просоленого морського з моряцького камбузу, і нелегкого офіцерського, і, от уже багато років, куштуєте підприємницький. Який із них гливкіший?

— Я виріс у степовому краю на Кіровоградщині. І змалку звик, що хлібом не перебирають. Радіють, коли він є. Та з ранку до ночі працюють, щоб його мати. І наш благодатний край, і вся Україна, і весь наш народ заслуговують на те, щоб на столі завжди були хліб і до хліба. Але для цього маємо працювати. В Афганістані хліб був гірким, бо гіркоти йому додавала втрата бойових побратимів, рани наших хлопців, які проливали свою кров у чужу землю. А нині він гірчить, бо наші діти проливають свою кров уже на своїй землі. Ми не повинні були цього допустити. Мабуть, ми дуже часто довіряли тим людям, які не варті нашої довіри.

Традиційно, за звичкою когось обираємо, по кілька років чекаємо, поки вони хоч щось зроблять. А вони після обрання забувають і про людей, і про державу. І так щоразу. Чому вони так роблять? Бо, мабуть, нічого іншого робити не вміють. Просто звикли постійно паразитувати за чийсь рахунок. Вони нічого іншого в житті не вміють, і, що найстрашніше, нічого робити не хочуть. І не будуть. У них є незрозуміло звідки отриманий достаток та велике бажання, нічого не роблячи, збільшувати його. І це їм допомагає зробити депутатство. У них одне найважливіше завдання — сяк-так перечекати період між виборами, пересидіти в теплих кабінетах, щоб під час чергових виборів знову вилізти на білий світ, брехнею та подачками випросити собі наступний термін. Це вже всім добряче набридло.

— Який же вихід, якщо він є?

— Вихід є завжди. Маємо припинити багаторічну демагогію та врешті почати працювати. Вірити передусім у себе. Надіятись на себе. І питати перш за все з себе. Не зробив для себе, для сім'ї, для родини, для держави, ніхто за тебе не зробить. І на виробництві, і в сесійній залі. Якщо відчуваєте силу, впевненість, йдіть і доводьте, що вмієте працювати. А якщо ні, не заважайте це робити іншим. А заважатимете, попросимо припинити.

— Володимире Олександровичу! Створене підприємство, завдяки йому — багато років десятки діючих робочих місць, сплачені податки, добробут у родині — чи є це ті досягнення, які могли б спонукати в нинішні непрості часи до активної громадської діяльності?

— Часи і справді змінилися. Люди вже не хочуть терпіти горлохватів, пустобрехів. Усе частіше лунають голоси, що до влади мають прийти люди, які все життя роблять свою справу: створюють матеріальні блага, дають роботу, платять зарплату та податки.

Я пройшов великий життєвий шлях. Випало воювати в Афганістані, служити моряком, а за неможливості прогодувати сім'ю на мізерну пенсію військового — створити власну справу та багато років розвивати її, даючи людям роботу та заробляючи для власної родини.

Я ніколи не був депутатом. Але завжди намагався робити свою справу на совість. Вірю, що й до влади врешті-решт прийдуть люди, які працюватимуть так само. Принаймні впевнений, що процес цей уже йде. Бо у нас просто немає іншого варіанта.

— Дружина Віра, сини Ігор та Сергій, невістки Олена та Вікторія працюють на підприємстві на різних посадах разом із Вами. Це допомагає справі, чи заважає?

— У Вашому запитанні є два ключові слова — «підприємство» і «працюють». Підприємство має працювати. І його працівники теж. Якщо вони працюють відповідально і добросовісно — підприємство розвивається. А ні — занепадає. І зовсім неважливо: родичі ці працівники чи ні. Важливіше, як вони виконують свої обов'язки.

— Мабуть, було б непогано, щоб так думали й у владних коридорах...

— Життя, врешті-решт, змусить нас це робити. Інакше підприємство, яке називається держава, може занепасти. А ми цього допустити не можемо. Я давно невійськова людина, але віддав справі захисту Вітчизни значну частину життя. У мене завжди боліла душа і болить за долю нашої рідної України.

Вів розмову Петро МЕЛЬНИК.

Фото з сімейного архіву.



Володимир Поляков біля улюбленої техніки.

ЗДОБУТКИ

АТП «Полівер» надає послуги з перевезення зерна. Має постійних ділових партнерів по всій Україні, кілька десятків вантажівок, понад 20 постійних і до 70 сезонних працівників. Усі стабільно одержують зарплату, мають певну соціальну підтримку.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...випускники обійдуться без веселощів

Івано-франківські освітяни закликають батьків відмовитися від випускних вечорів. Про це домовилися на загальноміській зустрічі начальника управління освіти і науки міськвиконкому Наталії Микули з головами батьківських комітетів одинадцятих класів загальноосвітніх шкіл.

Посадовець нагадала, що в країні йде війна і гучні бали — недоречні. Це стосується і так званих випускних початкової школи та дитсадочків. Вона порадила батькам приймати мудрі рішення і вкладати кошти у майбутнє дітей, а не витрачатися на їхні веселощі.

Також освітяни поінформували батьків про нововведення щодо здачі цьогорічного ЗНО та державної підсумкової атестації. А ще оприлюднили остаточний графік канікул на 2015—2016 навчальний рік: осінні триватимуть з 24 жовтня до 1 листопада, зимові — з 31 грудня до 19 січня, рекордно короткими будуть весняні — з 30 березня до 3 квітня.

Галина БРУХАЛЬ.

Івано-Франківська область.

Куди поділися натовпи туристів?

Туристи, яких цього року в Криму побувало нібито близько чотирьох мільйонів, не дали очікуваних податків і зборів. Цифри свідчать, що в цьому сезоні середня заповнюваність санаторно-курортних і готельних об'єктів становила 36%. Вперше лідером із завантаженості об'єктів розміщення в міжсезоння стало місто Саки, яке славиться своїми лікувальними грязями. За прогнозами мінкурортів, до кінця року Крим відвідають майже 4,5—5 млн. туристів.

Проте ці цифри не відповідають дійсності. На кримських пляжах відпочивальників було не так вже й багато. Очевидно, в міністерстві прийнято вважати туристами всіх тих, хто прибув на півострів літаками, через Керченську переправу і через Чонгар. Інакше ніяк чотири мільйони відпочивальників не виходить.

Якщо говорити про Саки, то заповнюваність дев'яти санаторіїв, розташованих тут, теж не показова. Тут єдині на півострові профільні установи для реабілітації інвалідів-спинальників і людей з порушеннями опорно-рухового апарату. Крім того, тут унікальні лікувальні грязі, яких більше ніде в Криму немає. Саки розташовані не біля моря, до нього приблизно сім кілометрів.

Кореспондент «Голосу України» у другій половині серпня побував на пляжах у селищі Прибережне Сакського району, де розташовано майже два десятки приватних пансіонатів і міні-готелів — набережна була порожня **(на знімку)**.

Якою ж була завантаженість в інших регіонах Криму? Тільки в містах і селищах Великої Ялти вона перевищила 58%, в інших близько 40 відсотків.

Хто відпочивав біля моря? У переважній більшості — громадяни Росії. Жителів материкової частини України, а також білорусів, які традиційно становили дві третини відпочивальників, у Криму практично не було. Навіть дані Федеральної міграційної служби про те, що пункти пропуску перетнуло майже 100 тисяч українців, м'яко кажучи, не відповідають дійсності. Адже у більшості кримчан залишилися паспорти громадян України і вони їздять за ними до родичів на материк і назад, чи за продуктами в Херсонську область.

Результати сезону в Криму завжди оцінювали не за кількістю тих, хто приїхав, а за податками і зборами, які дав турбізнес. Яку ж частку вони займають нині в кримському бюджеті? Виявляється, приблизно 0,06%.

Тому казати про те, що Крим «у нових реаліях» одержить велику віддачу від туристичної галузі через те, що на півострів приїдуть росіяни, не варто. Багатьом не подобається, що на півострові не діють картки основних платіжних систем, існує тільки один оператор зв'язку з непомірно високими тарифами, а про ціни, які в кілька разів вищі за московські, годі й казати.

Тому, де міністерство курортів побачило юрби туристів, незрозуміло. Лишається тільки кричати, як у глухому лісі: «Агов, туристи, ви де?»

Михайло РУДЕНКО.

Крим.



Фото автора.



У Кам'янці–Подільському учні шкіл та вихованці дитсадків долучилися до акції «Збирай кришки на протези для воїнів». Волонтери міського благодійного фонду «Руки–лебеді» вже передали понад 270 кілограмів зібраної сировини. Троє воїнів–кам'янчан отримають кошти, виручені за неї, на виготовлення протезів. Акція триває, *передає наш власкор Ірина Козак*

Сумчанин Ігор Гольченко, якому 16 жовтня мало виповнитися 19 років, під час бою з російськими окупантами урятував життя побратиму, прикривши його своїм тілом від ворожих куль. На стіні школи №22, яку закінчив мужній боєць, відкрили меморіальну дошку на честь героя. Кошти на дошку збирали однокласники, школярі на доброчинних акціях, бойові побратими, *інформує наш власкор Іван Загурський*

Спецпризначенці: анатомія перемоги

ГЕРОЇ В ОСОБАХ

Під час ходіння полковник Едуард Свєтов** (на знімку) **ще накульгує, хоча й намагається йти рівно, без усякого напруження, щоб не привертати до себе уваги. Стопу лівої ноги зібрали буквально зі шматочків, обійшлося без ампутації, і за це Свєтов вдячний лікарям. Із того пам'ятного бою повернувся з кількома пораненнями — кулі пробили ногу, ліктьовий суглоб передпліччя, зачепили праву руку. Стікав кров'ю, та місце бою не покинув. Товариші вчасно надали йому допомогу, евакуювали в тил, тож усе обійшлося. І живим залишився, і службу потім зміг продовжити, і в міцній чоловічій дружбі зайвий раз переконався. До речі, його черевик з того бою друзі-товариші зберегли. Відмили від крові, залатали та піднесли як подарунок.

...21 травня було отримано інформацію, що бойовики в кількості від 20 до 30 осіб планують перейти Сіверський Донець у районі Трьохізбенки—Лопаскине та проникнути на нашу територію для скоєння теракту. До цього вже були випадки нападу на наші блокпости, тому командування прийняло рішення направити в цей район спецгрупу, провести патрулювання, розвідку й операцію зі знищення ДРГ. На цих позиціях у зоні операції довелося просидіти кілька днів.

— У певний момент у довіреному мені секторі було зафіксовано спробу проникнення групи противника, — по-військовому розповідає полковник міліції, заступник командира батальйону міліції особливого призначення УМВС у Луганській області Свєтов. — Добре навчені російські терористи, а це були вони, зуміли тихо та непомітно перебратися через річку. Без допомоги місцевих жителів цього зробити вони б не змогли. На жаль, серед населення знайшлися добровільні помічники, які показали бойовикам мілководдя Дінця та такі місця, де можна пройти непоміченим. Ось так ми опинилися із противником віч-на-віч. Стався вогневий контакт, під час якого я та мій товариш дістали поранення. Проте наша група прикриття продовжила свою роботу, затиснувши противника. До підходу товаришів ми відбивали атаки, незважаючи на те, що обоє були поранені. Ви запитуєте, чи було тоді страшно? Повірте, не було. Страшно стає, коли думаєш про те, як уберегти себе від кулі, як залишитися живим. А коли бачиш перед собою ворога, який відібрав у тебе рідну землю, дім, який безчинствує у твоєму місті, погрожуючи зброєю, і знищує все, що було створено десятиліттями... Є одне бажання — знищити цього гада, вигнати його з нашої території.

Монолог про страх

— Страшно було тоді, коли приймав рішення служити в батальйоні особливого призначення. Адже усвідомлено розумієш, куди йдеш, чим ризикуєш, які завдання будеш виконувати. Але це зовсім інша якість страху. В ньому більше відповідальності — зможу чи не зможу? А взагалі колись вже я пережив страх, коли в одній із країн виконував, як це раніше називали, інтернаціональний обов'язок. Тому на нинішній війні я морально до всього був готовий. Мозок усе пам'ятає і дає команду організму сконцентруватися в потрібний момент. На ривок, на дію. Ми зараз проходимо таку підготовку, яка дозволяє нам чітко знати, що потрібно робити і як це робити, не відволікаючись на якісь дрібниці. Інакше це коштуватиме життя. Якщо прийняв бій — будь-що-будь доведи його до кінця. Почнеш межувати, виявиш малодушність — пропадеш. Це логіка чоловіків. Хто не готовий до труднощів, той до нас не йде.

З рідного Свердловська Едуард Свєтов виїхав у липні минулого року, коли зрозумів, що до влади приходять бандити. І якщо раніше він вважав, що ситуацію можна змінити, то всяка надія зникла після того, як зі Свердловська пішли українські прикордонники. Кордон був відкритий, і на Луганщину «поперла всяка наволоч». Але найбільше Едуарда вразив той факт, що Свердловська міська міліція, в якій він раніше працював, чи не в повному складі перейшла на бік бойовиків «ЛНР». В один день зібрався та виїхав до Сватового, де в цей час базувалося управління УМВС у Луганській області. Ось так почалася нова сторінка його біографії.

Про те, що він перебуває на українській території і виконує роботу, не властиву міліцейським підрозділам, на його батьківщині знали, і це створювало певний ризик для родини, яка все ще залишалася в окупації. Тому Едуард постарався якомога швидше вивезти родину з небезпечного місця. І зробив це вчасно. Тільки-но дружина з донькою залишили місто, у квартиру Свєтових, зламавши замок, увірвалися російські козаки, що налетіли на Донбас, немов ворони, щоб поживитися. Вони забрали все майно родини та перетворили квартиру на свій гуртожиток.



Полковник Свєтов далеко не юнак. Йому вже стукнуло сорок три, однак фізично він міцний і здоровий, як, власне, і всі бійці спецпідрозділу луганської міліції, підготовкою яких займаються іноземні інструктори. Ще юнаком Едуард проходив службу в армії в одному з підрозділів морського флоту, тому мав певні навички, умів поводитися як з вогнепальним, так і з іншими видами зброї. Але для тих, хто служить в особливому підрозділі міліції, цього не достатньо, оскільки діяти доводиться у воєнних умовах і виконувати завдання, невластиві міліції, — вести боротьбу з незаконними формуваннями, диверсійними розвідгрупами, тероризмом. Усього потрібно вчитися. Наприклад, тактиці ведення бою. Не армійської, а спеціальної. Вона тонка, складна: по-іншому потрібно переміщатися, по-іншому ходити, стріляти, долати дистанції. Необхідні сила, витривалість, кмітливість. Одне слово, у батальйоні особливого призначення міліції служать тільки справжні чоловіки. А полковник Свєтов — він такий.

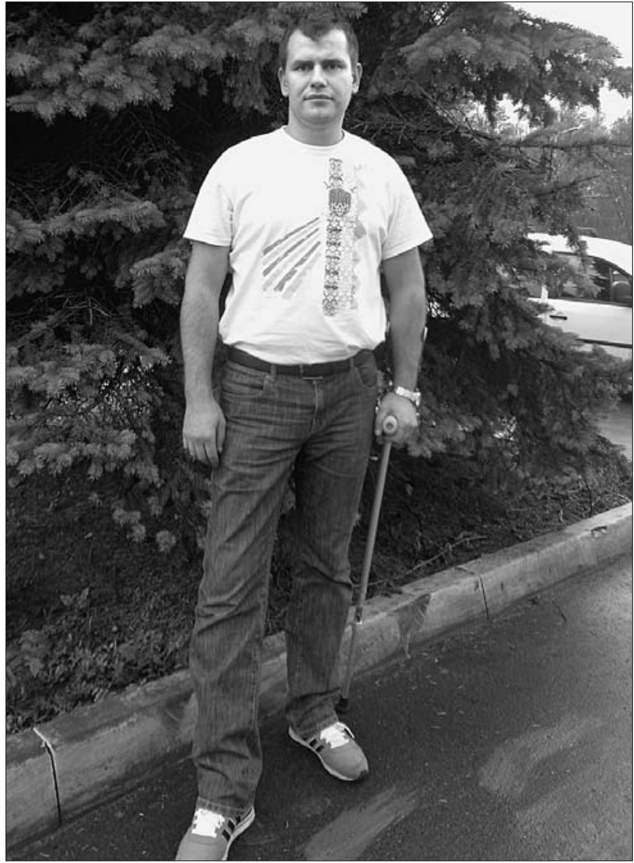
Павло ВОРОНЦОВ.
Луганська область.
Фото автора.

Не стати артилеристу інвалідом допомогли сім'я і чудо–хірург

Дмитро Мерзлікін** (на знімку) **з діда-прадіда військовий. Прадід загинув у Велику Вітчизняну, і дід, і батько служили в армії, тож те, що він має продовжити сімейн династію, сумніву не підлягало.

Після школи вступив до Сумського військового інституту ракетних військ та артилерії. До речі, сестра Дмитра Юля також військовозобов'язана.

Службу десять років тому молодий офіцер розпочав в 11-й окремій гвардійській артилерійській бригаді, що дислокувалася у Тернополі, був командиром батареї. Коли наприкінці 2013-го бригаду розформували, його перевели до Яворова на Львівщині. До речі, дружина Дмитра Жанна разом з іншими жінками організовували під стінами будинку обласної влади акції за відновлення військової частини у Тернополі. Рік тому тут почала функціонувати 44-та окрема артилерійська бригада. Але було це трохи пізніше, а в зону проведення АТО капітан Дмитро Мерзлікін вирушив із Яворова.



— Якби дідові чи прадідові колись сказали, що ми будемо воювати з росіянами, вони б нізащо не повірили, а мені ось довелося, — каже Дмитро.

Ту ніч на 11 липня 2014-го він ніколи не забуде. Вже чотири тижні був на фронті. Змінювали 25-ту бригаду під Зеленопіллям на Луганщині. У складі підрозділу батальйонно-тактичної групи супроводжував 72-гу та 79-ту бригади, які мали прикривати державний кордон України. Під ранок впоралися із завданням і прилягли хто де. Не встигли заснути, як з боку Російської Федерації «гради» розпочали обстріл. Перший осколок потрапив Дмитрові в голову. Він ще подумав, що землею так вдарило, і встиг добратися до окопу, але й той не врятував: навколо рвалися снаряди. Ще один осколок влучив у ногу. Помацав — нога на місці, а далі все, як у тумані. Солдати поклали на плащ-намет і відтягнули подалі в поле. Із 45 чоловік особового складу батареї тоді загинули п'ятеро, десятеро були поранені. Їх звозили у якийсь корівник, де надали першу допомогу. На «уралах» довезли до пересувного госпіталю, а звідти гелікоптером — до дніпропетровської лікарні імені І. Мечникова. Але й тут Дмитро затримався ненадовго — найтяжчих літаком відправили до київського шпиталю.

Ще у Дніпропетровську, коли на кілька хвилин прийшов до тями, зміг назвати телефон дружини, її подзвонили. Жанна з дворічною донечкою Каролінкою негайно виїхала до Дніпропетровська, але чоловіка тут вже не застала. Знову на поїзд — і до Києва.

— Дружина була поруч зі мною усі 52 дні перебування у київському госпіталі, навіть у реанімації, — згадує Дмитро. — Донечку забрала теща. Приїхали батьки, сестра. Підтримка рідних у такий час неоціненна.

І ще б! Капітан Мерзлікін переніс 38 операцій, з його тіла витягнули дев'ять осколків. Найскладніша ситуація була з ногою. Лікарі з Франції, Великобританії пропонували Дмитрові продовжити лікування у своїх країнах, але попереджали: ногу треба відтяти, обіцяли зробити протез. Наші медики сказали: «Відрізати ми й тут можемо. Для чого їхати за кордон? Будемо рятувати, адже чоловікові лише тридцять». І врятували. Дмитро закочує штанину: права нога у суцільних шрамах, на кілька сантиметрів коротша, але своя! З особливою теплотою згадує професора з Донецька Володимира Олександровича Борзих. Розповідає, що він чудеса творив своїм скальпелем. Та й громадянський вчинок лікаря з великої букви заслуговує поваги. Коли зрозумів, до чого йдеться у Донецьку, повантажив родину в автомобіль і подався до Києва допомагати пораненим.

Незважаючи на тяжкі поранення, Дмитро Мерзлікін не пішов у запас. Нині він служить у відділі облікової роботи обласного військового комісаріату. Вже майор. Нагороджений орденом Богдана Хмельницького III ступеня, який вручив йому під час робочої поїздки у квітні до Тернополя Президент України. На зустріч зі мною офіцер прийшов, спираючись на милицю. Виправдовувався, що не у військовій формі, бо якраз у відпустці. Коли робила фото, милицю намагався заховати, але і з нею відчувається офіцерська виправка.

Немає сумніву, що і прадід, і дід гордилися б Дмитром. Пишається ним і батько. Я побажала йому до донечки ще й синочка, щоб було кому продовжити династію мужніх.

Людмила НАКОНЕЧНА.
Тернопільська область.
Фото автора.

Російський солдате, кидай рушницю, іди додому!

Офіційна Москва знову почала марити: в Україні живуть мільйони наших громадян/братів. Але заклики до агресії, війни й завоювання територій суверенних держав уже стали щоденною рубрикою кремлівських ЗМІ. Знову цинічні подвійні стандарти: чекіст «засирівся», щоб забули, як він «одонбасився». Але фальсифікувати, приховати, стерти таку криваву історію неможливо. Як і приховати «помилки навігації» під час перетину російськими літаками чужого повітряного простору... А пам'ятаєте, кілька років тому в загальній акваторії Азовського моря український баркас наздогнали російські прикордонники й упритул із посмішками розстріляли, а моряка, що не потонув, намагалися судити. Як злочинця. За інструкцією. А коли п'яний російський тракторист «прорвався» на нашу територію, ми тільки посміялися, нагодували й відправили його додому. Як брата. Без протоколів. Добре, що не всі в Росії живуть за кремлівськими інструкціями. Днями побачила плакат: «Росіяни готові захищати Росію від путіна». І це обнадіює.

Наталя БУТОВА
(Єлізово, пенсіонерка):

— Не знаю, що і яка ситуація у Краснодарському краї з російською ватою й зомбуванням, але камчадали, котрі повертається з відпустки, явно налаштовані проти путіна. Нещодавно в магазині ще раз переконалася. Тітонька вибирала груші й лаялася за ціни: «Щоб цей путін швидше мідним тазом накрився». «Ух, як ви його...», — посміхаюся я. Вона почала розповідати, що прилетіла із Краснодара й там усі проти нього... Хто всі, я не стала перепитувати, але далі під вату кажу: «А як же ми без нього проживемо, адже війна буде одразу і Крим доведеться віддати?»... Ой, краще б я цього не казала, тому що лайливих слів про «кримнаш» наслухалася по саме не хочу, і ще більше матюків було на мою адресу, тому що я «дурка безмозка» «уп'ялася в телевізор» і «нічого не знаю»... Ех, Народе, як же було приємно слухати ці матюки! Я засміялася і сказала, що цілком її підтримую, але тітонька не вгамовувалась і заявила, що, мовляв, залякали всіх війною, а їй плювати на війну: війна — то війна, але цю гниду треба мочити, всю країну зґвалтував, сусідів убиває та ще й у Сирію заліз... Отут я їй підлила маслечка у вогонь і кажу: «А депутатам ДД зібралися платню вдвічі збільшити...». Тут тітка як видасть на весь магазин: «Та шоб у цих депусратів х... на чолі швидше виріс». Ну а я ледве від радості не застрибала просто в магазині. Краснодар, респект!!!

Світлана СОВАЛІНА
(Підмосков'я, бухгалтер):

— Коли я приїхала 2004 року до Києва на виставку собак, Україна була для мене «терра інкогніта»! Залишивши собаку, я поїхала містом. Не було ні карти, ні уявлення, куди я хочу потрапити. Як у калейдоскопі змінювалися Хрещатик, Андріївський спуск, Поділ, Михайлівський собор, Київська Софія... Я ходила, і кожен крок був як поцілунок — я закохувалася в це місто. Назавжди, сильно, майже безнадійно...

Додому я везла в серці величезну любов. І пам'ять про те, як пахне київське повітря: таволгою, трояндами і свободою...

Потім я кілька разів приїжджала до Києва з чоловіком. Завжди головним відчуттям був ПОДИХ НА ПОВНІ ГРУДИ. Начебто завжди мої груди стиснуті ременями, тільки в Києві вони зникають і можна глибоко вдихнути. Чарівне відчуття!

Наприкінці квітня 2013 року ми всією родиною поїхали в Україну.

У Києві нас найбільше вразив Музей Другої світової війни — своєю щирістю і неполітизованістю. Потім — в Одесу на 9 травня. Здавалося, все місто йшло до Пам'ятника морякам — це був нескінченний рух людей: до вечора пам'ятник потопав у квітах. Такої щирості я ніколи не бачила. Це було єднання людей.

Тоді, навесні 2013 року, я відчула в повітрі України якесь очікування, якесь напруження... Через півроку побачила, у що це очікування вилилося, — розпочалася Революція Гідності.

Не встигли відгриміти переможні олімпійські фанфари, як по всіх каналах телебачення нам почали розповідати про «фашистів і бандерівців». І, о жах, я зловила себе на тому, що, дивлячись у телевізор, починаєш наливатися ненавистю до цих міфічних персонажів! Але тільки-но вимикала телевізор і згадувала про своїх українських друзів і знайомих, як мене «відпускало» і розум знову мені підкорявся. Зміркувавши, чим загрожує перегляд випусків новин, я вимкнула їх із сімейного телеменю.

За волею долі 2 травня 2014 року ми були в Білорусі й бачили не тільки ту картинку, що показувало російське телебачення, а й білоруську версію подій. Треба віддати належне білоруським телевізійникам, які просто поставили в ефір запис трансляції з веб-камер навпроти Будинку профспілок. Тому я досить добре уявляю собі масштаб російської фальсифікації. І використання цих подій у подальшій психологічній обробці населення країни.

Ну а далі — Боїнг, Іловайський котел, Дебальцеве... І брехня, брехня, брехня... Нескінченна, жорстока, підла брехня, націлена тільки на одне — утримання влади будь-яким шляхом.

Я не уявляю, чим усе це може закінчитися. Є величезна кількість аналітичних статей. Але жодна з них не дає відповіді — що ж далі? Чи пробачать українці таке віроломство? Не думаю... Навіть у разі щирого каяття російського народу (у що важко віриться) українці завжди пам'ятатимуть про своїх загиблих і про зраду сусідів. Можливо, коли зміниться кілька поколінь, гострота почуттів і зітреться. Але не раніше!

70 відсотків росіян НІКОЛИ не виїжджали за кордон. А куди виїжджали відпочивати решта 30 відсотків? Туреччина, Єгипет, Іспанія, Таїланд... Про що це свідчить? Та про те, що імперсько-зневажливе ставлення до сусідів у росіян сформовано штучно. Люди ніколи не бачили сусідів, не знають їхнього життя, їхніх думок, їхнього світогляду. І не хочуть знати!

Усі біди наші, російські, — в імперській зарозумілості й бескультур'ї, в незнанні й неприйнятті чужого, у синдромі «старшого брата» і неповазі чужої думки.

Доти, поки до росіян не дійде, що будь-який інший народ має повне право на самовизначення й невтручання у свої справи, жодного зрушення у відносинах із сусідами і світом не передбачається.

Андрій ДЕРГУНОВ
(Санкт-Петербург,
член оргкомітету Руху
«Ліберальний Союз»):

— Та криза у відносинах між Росією й Україною, яку можна спостерігати нині, розпочалася практично одразу після виборів в 2004 році. Саме тоді перед Україною гостро постало питання подальшого шляху розвитку: стати остаточно сателітом Росії, як, наприклад, Білорусь, чи розпочати процес інтеграції з Європою.

Насправді перед таким вибором Україну поставив Кремль. Наші країни цілком могли б залишатися друзями й партнерами в разі вступу України до ЄС. Однак Росія була центром Імперії й тому вважає колишні республіки-сателіти своєю зоною впливу й украй ревно ставиться до того, що орієнтиром для подальшого розвитку обирають не її, а Європейський Союз. На жаль, таке ставлення характерне не тільки для влади країни, а й для більшості її громадян.

Не треба думати, що росіяни здебільшого співчувають Україні, ні! Швидше, має місце зловтіха — пішла Україна від Росії й там виникла криза, втрата Криму й війна на Донбасі. І мало хто з росіян при цьому звертає увагу на стан економіки самої Росії, вони вірять у те, що Крим і Донбас щиро прагли залишатися з Росією. Водночас в газових кризах 2005—2006 і 2008—2009 років звинувачують не «Газпром», який, будучи дефакто держкомпанією, намірився підвищити ціни для України на газ, а «жадібних» українців, які не хочуть за нього платити. Безумовно, в деталі ніхто не збирається вникати. Проте саме вкрай високі ціни на газ були причиною конфлікту й одним із чинників ослаблення української економіки. Вони стали зростати після обрання прозахідного Віктора Ющенка Президентом. На жаль, високі ціни на газ, розбіжності між Віктором Ющенком і Юлією Тимошенко й суперечки, що постійно виникали у Верховній Раді, призвели до того, що, зрештою, владу в країні отримав Віктор Янукович, як того в 2004-му і домагався Кремль.

Але Кремль уже не влаштовував до кінця і Янукович. Якщо на виборах в 2004 році протиставлявся Захід (Ющенко і Тимошенко) і Схід (Янукович) України й відповідно подальший шлях розвитку країни, то тепер Віктору Януковичу нічого не залишалося, як змінити тактику — він спробував стати цікавим електорату на Заході України. Спробував через обставини, в яких опинився: всидіти на двох стільцях одразу — продовжити курс євроінтеграції і зберегти дружні відносини з Росією. Але це йому не вдалося. Події, що призвели до скинення Віктора Януковича, — продовження загострення відносин, що почалося в 2004 році між колись дружніми країнами. На жаль, Віктор Янукович відклав підписання Угоди про асоціацію з ЄС, але так само не міг і розпочати процес вступу України до Митного союзу. Унаслідок Віктор Янукович був скинутий, а новий Президент України Петро Порошенко демонстративно тією ручкою, яку відклав Янукович, все-таки Договір про асоціацію підписав.

Анексія Криму й війна на Донбасі — це вже, по суті, помста Кремля за розворот, що остаточно відбувся, України в бік Європейського Союзу. Однак падіння цін на нафту й санкції, накладені на частину російських компаній і громадян, всетаки привели до того, що на даний момент війна на Донбасі затихає. Унаслідок обраного шляху в України з'явився шанс на оздоровлення економіки й подальший розвиток за сприяння нового партнера — Європейського Союзу. А Росія, навпаки, опинилася в найтяжчій кризі й, по суті, в міжнародній ізоляції.

Росії багато чого треба переосмислити, відмовитися від своїх імперських амбіцій, визнати, що всі колишні радянські республіки є незалежними державами й мають право самостійно визначати свій зовнішньополітичний курс, вступати в міжнародні об'єднання, обирати коло своїх партнерів і союзників. Тільки тоді Росія зможе вийти із кризи і згодом зайняти місце серед розвинених держав.

Підготувала
Наталя ЯРЕМЕНКО.



Фото Дмитра ШИШКІНА.

У Москві на Манежній площі відбувся мітинг проти війни в Україні та Сирії.

АКТУАЛЬНО

Травмовані війною потребують врегулювання їхніх прав

Якнайшвидша інтеграція переселенців у суспільство відіграє ключову роль щодо майбутнього України.

Про це заявив Андрій Васкович, президент «Карітас Україна», під час форуму «Київський діалог». Обговорювали питання внутрішньо переміщених осіб (ВПО) та біженців, які виїхали за межі України, та їхні права. Експерти зауважили, що є приклади створення напруження та непорозуміння між переселенцями та місцевими мешканцями в інших регіонах країни.

За статистикою, майже 200 тисяч дітей унаслідок збройних конфліктів в Україні переїхали до мирних її регіонів. Травмовані війною, вони легко лякаються гучних звуків, часто впадають в депресію, плачуть і виявляють занепокоєння, роздратування та гнів. Такі травми, якщо на них належним чином не прореагувати, можуть порушити стан дітей назавжди. «Їх потрібно підтримати й надати, за потреби, психологічне лікування», — розповідав А. Васкович. «Це не означає, що ці діти мають якісь вади чи відхилення, — наголошує президент «Карітас Україна», — просто вони пережили на свій вік занадто важкі події. Дехто навіть себе не контролює у фізіологічних аспектах. Тому допомогу надати повинна саме держава, на що має виділити фінансування».

У рамках форуму обговорювали також права ВПО в отриманні освіти. Зокрема, народний депутат України Олексій Рябчин повідомив, що вишам-«переселенцям», яких налічується 16, не вистачає матеріального забезпечення. І справа навіть не в сучасних технологіях, а в нестачі гуртожитків. Якщо Донецькому національному університету, який нині у Вінниці, ще у цьому плані щастить, то інші перебувають на межі виживання.

У свою чергу народний депутат України Георгій Логвинський заявив, що держава може створити належні умови для дітей і дорослих, що належать до ВПО. Щоправда, для цього потрібно налагодити деякі механізми. Найефективніший, на думку депутата, — арешт активів Російської Федерації, які є в Україні. А це майже чотири мільярди гривень.

Довідково

За інформацією Андрія Васковича, на сьогодні в Україні зафіксовано 1,5 мільйона ВПО. З них 16 відсотків — люди, які мають отримувати пенсію, 24 — можуть працювати, 12,6 — діти, 4,7 відсотка — інваліди.

Майже 1,7 мільйона — це люди, які через воєнні події вимушено виїхали за кордон.

Не менш гостро стоїть проблема біженців з України і в Європі. «Німеччина справді надала притулок вагомій кількості українців. Але знову-таки постає питання: чи зможуть ці діти, не знаючи мови, піти до шкіл, університетів; як швидко працездатні люди знайдуть роботу, адже не завжди якість освіти і практики дає змогу їм це зробити на рівні наших стандартів? І найголовніше: яка частина Європейського Союзу має відповідати за розподіл біженців по країнах, за їх забезпечення та надання притулку?» — наголошує Катаріна Зенге, координатор з питань імміграції та інтеграції Фонду Конрада Аденауера.

Юлія КІНЗЕРСЬКА.

Депутат–доброволець повернувся з фронту

ЗАХИСНИКИ

Коли йому на фронт дзвонили доньки, він закривав телефон рукою, щоб не чути було звуків обстрілу, і, намагаючись бути спокійним, говорив: «Аліночко, Дашенько, у мене все добре». Кілька тижнів тому депутат Сумської міської ради Віктор Коваленко повернувся із зони АТО, де пробув більше року.

Тому що не міг інакше...

Кажуть, що у зоні антитерористичної операції воюють ті, у кого банально не вистачило грошей, щоб відкупитися. «Чому ж депутати не йдуть на війну? — нарікає сьогодні народ. — Чому вона потрібна лише нам?»

Депутат міської ради Віктор Коваленко є яскравим прикладом того, що представники влади не тільки воюють на сході, а й проходять гарячі точки та випробування боями. Щоправда, заради справедливості варто сказати, таких героїв сьогодні дедалі менше.

Більше року тому Віктор Володимирович добровільно пішов до лав Збройних Сил України.

«Це було 22 серпня 2014-го, — розповідає. — В ті часи до Сум, як і до інших міст України, вже почали привозити «двохсотих», здебільшого приходили труни з молодими хлопцями. Тому розумів, куди збираюся, але не міг інакше. Я вирішив, що на фронті принесу більше користі, ніж удома. Тому що в той час Україні більше були потрібні солдати на фронті, ніж політики в кабінетах влади».

Випробування пройшли не всі...

Після кількамісячної підготовки та військового злагодження 13 жовтня Віктор Коваленко у складі третього механізованого батальйону зв'язку і управління потрапив у зону АТО. Місцем дислокації підрозділу стала Красногорівка, що на Донеччині. Крім того, бійці батальйону несли службу і виконували бойові завдання в населених пунктах Піски, Первомайське, Невельське і Мар'їнка.

«Пам'ятаю, як ще до Красногорівки ми перебували кілька днів під Кураховим, — згадує він. — Ночували в лісовій смузі і прокидалися від страшенного холоду, адже вночі стовпчик термометра опускався до мінус семи градусів. Наші спальники примерзали до землі, навіть багаття не допомагало зігрітися».

У Красногорівці на солдатів чекали перші випробування боєм, а пізніше — масовими обстрілами з мінометів та «Градів». І, на жаль, багато бійців не витримували і намагалися різними шляхами залишити фронт.

«Дивуюсь, коли бачу на рекламних плакатах добре екіпірованих рембо і термінаторів. У нас таких не було».

На сьогодні Збройні Сили України — це чоловіки від 30 до 55 років. Звичайно, більшість із них пройшли військову службу, але на справжній війні ніколи не були, каже Віктор Коваленко. «У моєму батальйоні 90% — це звичайні селяни, які обробляли землю або займалися виноградарством. Морально не всі були готові до ведення бойових дій, і побачивши смерть, погані умови, багато з них хотіли повернутися додому».

За рік бойової служби чого тільки не було: солдати втрачали друзів, потерпали від численних обстрілів, пройшли найгарячіші точки фронту. Та найбільше на війні бійців лякали не фронтові битви, а політичні.

«Мене дуже вразила позиція нашого керівництва держави. Минулого року, коли наші війська майже захопили Донецьк, Луганськ і до кордону Збройним Силам України залишалося 150 кілометрів, не надходили накази згори відновлювати кордони. Ще було прикро, коли в зимові часи в двадцятиградусний мороз ми були змушені просто стояти на одних і тих же позиціях, стримуючи ворога, а не визволяючи територію України від нього».

А після Мінських угод українським солдатам узагалі надійшов наказ не відповідати на атаки ворога. Як виконувалися ці угоди терористами, мабуть, усім відомо.

«Було дуже дивно, коли по нас гатять годину-дві, а ми сидимо по бліндажах, мов ті миші, поховалися і не стріляємо у відповідь».

Сьогодні, вже в Сумах, про бої Віктор Володимирович говорить неохоче. А що тут скажеш: траплялося, щомиті гатив ворог по їхніх позиціях, голову не можна було підняти. А нашим здебільшого доводилося просто мовчати, не відповідати і ховатися, щоб, бува, ворожа куля життя не вкоротила. «Не про всі наші бої писала преса, показували телесюжети. Про деякі з них знало лише командування, — розповідає. — Серед останніх, які стали відомі глядачам і слухачам, той, що відбувся третього червня поточного року у Мар'їнці, коли російсько-терористичні угруповання хотіли прорвати нашу оборону. Тоді нас у Невельському вороги обстріляли з установок реактивного вогню системи «Град» і почали наступ на Мар'їнку. Слава Богу, підключилась артилерія, і ворог мусив відступити, понісши великі втрати пораненими і вбитими».

«Для тебе співаю!»

У рідкісні дні, коли бійців не атакували, вони намагалися якось відпочити, розважитися. Варили польовий куліш, уху, грали у футбол, розказували цікаві історії зі свого мирного життя. А скільки вже пісень переспівали українські солдати! Без гітари, гармошки або баяна не обходився жоден військовий підрозділ.

«У нас був медпрацівник Женя, — продовжує Віктор Коваленко. — Він не розлучався у мирні дні зі своєю гітарою. Український рок для молоді, народні композиції для старших, розважальні хіти під час відпочинку, пісні про перемогу — після боїв — такий був репертуар у нашого бойового товариша. «Депутате, для тебе співаю», — говорив перед якоюсь зі своїх композицій Женя. І по непривітному донецькому степу розливалася пісня, яка зігрівала серце.

Віктора Коваленка товариші називали Депутатом або, з повагою, Володимировичем, хоча насправді його позивний — «Оріон».

Також у вільний від боїв час українські солдати допомагали місцевому населенню, яке спочатку сприйняло визволителів вороже, але згодом стало до них прихильнішим.

«Перед Новим роком ми разом із заступником командира батальйону — капітаном Валентином Заболотним — відправили подарунки для учнів Красногорівської ЗОШ № 2, — говорить. — Я був військовим Дідом Морозом (носив у той час довгу бороду), привітав їх і побажав миру. Діти залишилися задоволені».

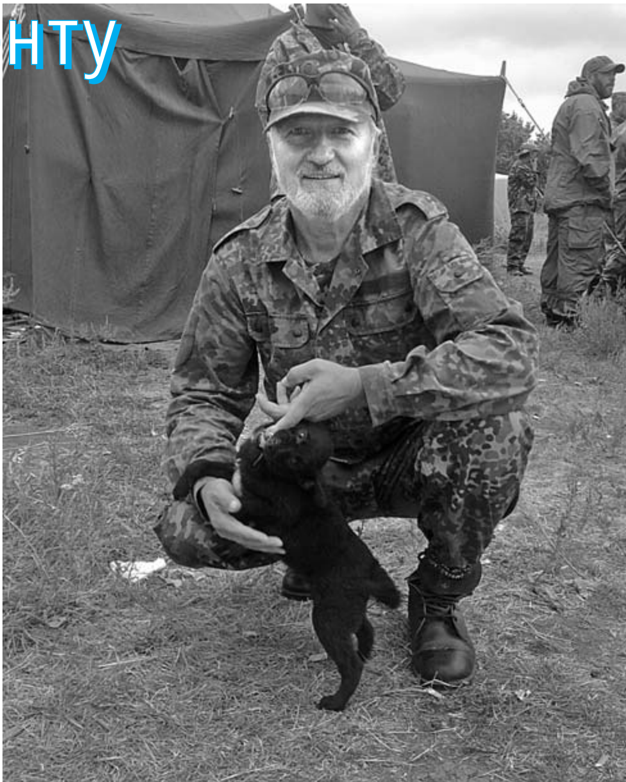
За рік перебування в зоні АТО Віктор Коваленко звик майже до всього. Але найважче було жити далеко від сім'ї, друзів.

«Два тижні я вже вдома, — усміхається він. — Спочатку було безмежне відчуття щастя, я ніби вдихнув аромат свободи, ейфорії... мирного життя. Але в той же час я думав: що робити завтра. Уже на другий день відпустки зателефонував своєму командиру — майору Крупку, який мене заспокоїв: уже всі бойові побратими вийшли із зони бойових дій».

Мабуть, за все життя Віктор Коваленко так гостро не цінував час, як тепер, після війни. За ці два тижні він зустрічався з друзями, виборцями, колегами. Розглядав, ніби вперше, рідні Суми, придивлявся до ситуації в державі. Те, що він побачив, неприємно вразило захисника Вітчизни. «Люди помітно збідніли. Комуналка і зростання цін довели жителів області мало не до жебракування. Не такою я залишав мирну Україну. За рік дуже багато чого змінилося».

Тому сьогодні Віктор Коваленко планує захищати своїх земляків на іншому фронті — політичному.

Наталія ІСІПЧУК,
Іван ЗАГУРСЬКИЙ.
Сумська область.
Фото надані Наталією ІСІПЧУК.



Віктор КОВАЛЕНКО з песиком Опасним.



28-ма бригада з бойовим прапором (Красногорівка).

Другий пішов. Але довіри немає

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

У звіті місії за 18 жовтня, який був опублікований у понеділок, ідеться про те, що в зонах, підконтрольних «ДНР», безпілотник зафіксував важке озброєння. «В районі Безіменного (29 км на схід від Маріуполя) два бойові танки. У районі села Сонцеве (57 км на південний схід від Донецька) 26 танків і одна пересувна зенітно-ракетна система. Ще три танки виявлені в районі Мічуріного (55 км на північний схід від Маріуполя), також дві самохідні гаубиці в районі міста Петровське (42 км на південний схід від Донецька) і дві самохідні гаубиці в районі Октябрського (28 км на північний схід від Маріуполя)», — йдеться у звіті.

У документі згадується Комсомольське (43 км на південний схід від Донецька), де зафіксовано шість мобільних броньованих транспортних засобів. Вони також перебували за межами відповідної лінії відведення озброєння. А в підконтрольному «ЛНР» районі Новосвітлівки (16 км на південний схід від Луганська) було помічено колону з 21 військової вантажівки, що прямувала у бік н. п. Луганське.

Місія ОБСЄ також повідомила, що її представників бойовики укотре не пустили в підконтрольне їм Лукове поблизу Маріуполя, при цьому погрожували розправою...

Паралельно з відведенням техніки в зоні АТО спостерігається відносно спокійна ситуація, але бойовики продовжують накопичувати сили й засоби на деяких ділянках. **Про це повідомляє група «Інформаційний спротив»**. Ідеться про район Спартака й північніше, а також у районі донецького аеропорту (станція Донецьк-Північний, Привокзальна вулиця, Новоігнатівський цвинтар, пожежна частина ДАПу й ін.). Крім того, з боку Первомайська на Кіровськ бойовики перекидають особовий склад на вантажних автомобілях і в автобусах у супроводі ББМ: «Перекидання відбувається в рамках ротації бандформувань, які в останні місяці обстрілювали позиції сил АТО в районі н. п. Попасна, Катеринівка й Оріхове. Зазначається, що в ході ротації підрозділи терористів змінюють менші підрозділи, що спричинено браком живої сили в командування російсько-терористичних військ», — говориться в повідомленні.

А в районі Тореза бойовики обладнують позиції для особового складу й бойової техніки. Нібито вони призначені для підрозділу ЗС РФ. **За даними групи ІС,** ідеться про створення відсічної позиції на випадок прориву українських військ на комунікації за Донецьком. Одночасно терористи різко посилили охорону траси Донецьк—Сніжне.

Судячи з оперативних зведень, процес відведення військової техніки, згідно з Мінськими домовленостями, триває. Але з порушеннями. У сторін немає довіри одне до одного. І навіть міжнародні спостерігачі не можуть служити гарантом чесної гри. Втім, на чесність у нав'язаній нам Путіним гібридній війні розраховувати не доводиться. Агресор і керовані ним маріонетки діють так, як їм вигідно. Це необхідно враховувати й використовувати у своїх інтересах.

За якими сценаріями може розвиватися ситуація на сході у зв'язку з виборами й відведенням озброєння? Із цим питанням «Голос України» звернувся до народного депутата координатора групи «ІС» Дмитра Тимчука.

— Якщо раніше ми фіксували в противника ударні сили, здатні розпочати наступ, то тепер бойовики перейшли до оборони. Вони зміцнюють свої позиції, обкопуються, боячись наступу українських сил. Ситуація може змінитися, тож розслаблятися не варто. Проблема в тому, що кожна зі сторін трактує по-своєму пункти Мінських домовленостей. Представники «ДНР»/«ЛНР» то з ними погоджуються, то починають виставляти якісь свої умови.

На думку співрозмовника, поновлення активної фази бойових дій на Донбасі зараз малоймовірне. Протистояння перейшло в політичну площину, що не виключає різних провокацій, терактів і неадекватних дій сепаратистів у період місцевих виборів.

Тимчук зазначив, що інциденти зі стріляниною з боку російсько-терористичних угруповань у зоні АТО, які раз у раз порушують режим тиші, — не випадкові епізоди, а сплановані провокації українських сил. Адже на таких «заходах» обов'язково присутні російські або проросійські ЗМІ.

Ольга ВАУЛІНА.

Важкі переговори в Мінську

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Напередодні чергового раунду Мінських перемовин представник від України в гуманітарній підгрупі Ірина Геращенко назвала їх «важкими», зазначивши, що «наше завдання і відповідність — звільнення 153 героїв». Нагадаємо, 16 жовтня терористи «ЛНР» і «ДНР» зірвали звільнення незаконно утримуваних заручників. **Як заявили в СБУ**, вони вдалися до шантажу української сторони неприйнятними вимогами. Не виключено, що йдеться про закон про амністію. Представники «ДНР»/«ЛНР» анонсували розгляд цього питання під час засідання в Мінську 20 жовтня, **передає УНН**. Раніше на останній зустрічі гуманітарної підгрупи 6 жовтня Україна наполягала на тому, що закон може бути ухвалено лише після закінчення конфлікту на Донбасі.

На момент, коли верстався номер, підсумки зустрічі Тристоронньої контактної групи ще не були відомі.

Відкрито другий модернізований контрольний пункт в’їзду–виїзду

У Донецькій області відбулося відкриття модернізованого контрольного пункту в’їзду-виїзду «Новотроїцьке» і розташованого поблизу, у Волноваському районі, гуманітарно-логістичного центру.

Пропускна здатність зросла

Перенесення контрольного пункту в’їзду-виїзду від селища Бугас у Новотроїцьке дав змогу вивести з «сірої» зони 30 000 осіб. Крім того, завдяки облаштуванню чотирьох смуг руху транспорту, збільшенню кількості прикордонників, які здійснюють перевірку, мінімум утричі підвищена пропускна здатність пункту. Щодоби процедуру перевірки документів на цьому пункті проходять до 7000 осіб.

Гуманітарно-логістичний центр «Новотроїцьке» побудовано з урахуванням першого досвіду роботи такого майданчика поблизу Артемівська, який був відкритий 28 серпня. У Волноваському районі також функціонують аптека, броньований мобільний пункт «Ощадбанку», відділення «Укрпошти», тут продають свою продукцію місцеві виробники. Голова Волноваської райдержадміністрації порушує питання й про перебування в майбутньому тут нотаріуса, для того щоб громадяни мали можливість оформити різні права на нерухомість, зареєструвати дитину тощо.

«Для законослухняних громадян перетин лінії взагалі має бути непомітним»

Керівник Донецької обласної військово-цивільної адміністрації Павло Жебрівський **(на знімку праворуч)**, який брав участь в урочистому відкритті контрольного пункту, підкреслив:

— Ми відкриваємо другий справді європейський контрольно-пропускний пункт. Два з половиною місяця тому я бачив тут величезні черги, через які людям доводилося ночувати на узбіччях. Разом із Прикордонною службою ми поставили завдання збільшити пропускну здатність, щоб наші громадяни, які живуть на тимчасово окупованій території, не страждали від цих проблем.

Перший заступник начальника Прикордонної служби України Василь Серватюк підтвердив, що незабаром планується відкриття оновленого контрольного пункту в’їзду-виїзду на куРахівському напрямку, після чого прикордонники почнуть роботу в районі селища Гнутове. Досвід Донецької області Прикордонна служба планує застосувати й на території сусідньої Луганщини.

«Ми хочемо змінити ідеологію роботи контрольних пунктів в’їзду-виїзду, щоб люди розуміли: є стандарти, коли для законослухняних громадян України перетин лінії розмежування взагалі має бути непомітним. Замість черг — доброзичливе ставлення до людей і швидке оформлення. До роботи на КПВВ ми залучаємо місцеве населення. Уже проведено конкурс і розпочато навчання», — відзначив Василь Серватюк.



«Нового кордону немає»

Павло Жебрівський категорично спростував судження, нібито відкриття сучасного контрольно-пропускного пункту означає закріплення Україною своїх нових кордонів.

«Немає нового кордону, — сказав керівник Донецької області. — Сказано чітко, що це лінія розмежування між тимчасово окупованою й підконтрольною українській владі територіями. Ми сподіваємося й упевнені, що найближчим часом контроль над усіма ділянками кордону буде відновлено. Просто обласна влада все робить на совість, а в майбутньому майданчик логістичного центру можна буде використовувати для організації оптової торгівлі аграрною продукцією».

Владислав ЛЕОШКО.
Донецька область.

Фото прес-служби Донецької обласної військово-цивільної адміністрації.

ФАКТ

Створили центр допомоги демобілізованим

У Хмельницьку з’явився центр допомоги бійцям АТО, який координуватиме діяльність волонтерів і влади з метою оперативного розв’язання проблем демобілізованих воїнів. У ньому працюватимуть дванадцять осіб. Це люди, які були у зоні бойових дій, та волонтери, що вже мають досвід допомоги бійцям. Разом з керівниками госпіталів, соціальних служб, інших підрозділів вони подбають про те, щоб ті, хто повернувся із зони бойових дій, соціально адаптувалися. Центр допомагатиме розв’язувати юридичні, психологічні проблеми і працюватиме за принципом «єдиного вікна». Сюди також можуть звертатися сім’ї загиблих.

Волонтери самі зв’язуватимуться із бійцями АТО, щоб поінформувати їх про те, яку допомогу чи послуги вони можуть отримати.

Волонтери побудували житло

Власниками житла стало вісімнадцять родин бійців 8-го полку. Під час АТО тринадцятеро бійців полку загинуло. Ще п’ятеро отримали важкі поранення. Саме для них та їхніх родин волонтери, не чекаючи бюджетної підтримки, вирішили звести житло. На те, щоб просто на території військової частини з’явився новий дім, знадобилось лише сім місяців. Гроші на будівництво зібрала громадська організація «Розбудова». Голова ГО Віктор Журавльов запевнив, що на цьому діяльність доброчинців не закінчиться, вони мають ще низку проектів, які спрямовані на допомогу воїнам АТО. «Це вперше за розв’язання наших проблем взялася не держава, а волонтери. Досі чимало спецпризначенців винаймають квартири, бо забезпечення житлом від держави немає, — сказав командир 8-го окремого полку спеціального призначення Олег Нечаєв. — А волонтерам вдалось зібрати на будівництво майже вісім мільйонів гривень».

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

Кількість викликів міліції зросла вп’ятеро

Це стало результатом запровадження нової системи швидкого реагування на Донеччині

Нова система запрацювала за зразком експерименту в Самбірському районі, що на Львівщині. Але, враховуючи специфіку регіону, де проводиться АТО, деякі моменти вдосконалили згідно з потребами бойової міліції.

Група прибуває за три хвилини в місті і за двадцять — у селі

У Краснолиманському районі на півночі області вже місяць триває експеримент на базі місцевої міліції, згідно з яким територія району 24 години на добу — під контролем правоохоронців. За цей час групи швидкого реагування місцевого відділу міліції прийняли майже 600 викликів від місцевих мешканців. Це майже у п’ять разів більше, ніж до експерименту. Зростання кількості звернень свідчить про підвищення довіри жителів до правоохоронців.

«Експеримент удався, оскільки зростає кількість повідомлень і заяв від громадян про скоєні злочини. Нині за добу надходить до 50 повідомлень. Для порівняння: раніше було до 10 реєстрацій. Це свідчить про зміну ставлення людей до міліції та підвищення довіри», — зазначив начальник ГУМВС України в Донецькій області В’ячеслав Аброськін.

У подальшому, виходячи з підсумків експерименту, Міністерство внутрішніх справ розглядатиме, як організувати роботу дільничних інспекторів та інших служб, зокрема підрозділів кримінального блоку, який займається розкриттям тяжких та особливо тяжких злочинів.

Сімейну сварку «загасили» на самому початку

Із 600 викликів до Краснолиманського міськвідділу міліції лише 39 потребували участі слідчо-оперативної групи. 85 відсотків із цих звернень опрацьовано чотирма групами швидкого реагування протягом доби. За матеріалами, зібраними групами, відкрито 115 кримінальних проваджень, 10 кримінальних правопорушень розкрито «за гарячими слідами».

Іноді наряд приїжджав так швидко, що встигав загасити конфлікт, який щойно розпочався. Так, на першому ж нічному чергуванні надійшло повідомлення про сімейну сварку. Працівникам міліції ця родина була відома: голова сім’ї, схильний до вчинення сімейного насилля, тривалий час перебував у полі зору правоохоронців. Побоюючись за маленьку дитину, яка була в цій родині, міліціонери постаралися дістатися їх домівки якнайшвидше. Уже за шість хвилин правоохоронці були на місці події та припинили дії чоловіка, який накинувся було на тещу та дружину з кулаками. Правопорушник притягується до адміністративної відповідальності.

Робота у прифронтових селищах Маріуполя

За ініціативи начальника міліції Донеччини В’ячеслава Аброськіна новий формат роботи впроваджено і на півдні регіону — в селищах, які тривалий час перебувають на першому рубежі терористичної агресії. Для людей, які пережили страшні обстріли терористів, загибель односельців, велике значення має впевненість, що міліція завжди поряд, завжди прийде на допомогу.

На початку вересня в Сартані, Калинівці, Талаківці і Гнутовому стартувала нова система реагування. На допомогу місцевій міліції було введено дві групи швидкого реагування, створені на базі Сартанського відділення міліції Іллічівського райвідділу міліції Маріуполя. Групи оснащено двома патрульними автомобілями, незабаром наряди буде укомплектовано додатковою сучасною технікою.

На першому інструктажі були присутні селищний голова Сартани Степан Махсма та депутати селищної ради, які запевнили керівника міліції Донеччини в однозначній підтримці цього проекту. За неповний місяць роботи груп швидкого реагування від мешканців чотирьох прифронтових селищ Маріуполя надійшло 80 звернень на гарячу лінію, запроваджену одночасно з початком експерименту. Це майже вдвічі більше, ніж у серпні.

Незважаючи на складнощі, групи швидкого реагування оперативно реагують на всі виклики, що надходять. Максимальний час прибуття в найвіддаленіший куточок прифронтових населених пунктів становить від 8 до 15 хвилин.

Леонід ВАСИЛЕНКО.
Донецька область.

Фото надано прес-службою ГУМВС у Донецькій області.



Група швидкого реагування у Краснолиманському районі прибуває на місце події через три хвилини після виклику в місті і протягом двадцяти хвилин — у селі.

ПРЯМА МОВА

Сергій МАТВІЙЧУК, начальник Маріупольського міського управління міліції:

— Найчастіше селищні мешканці звертаються на гарячу лінію з приводу вчинення крадіжок і дрібних викрадень, а також заподіяння легких тілесних ушкоджень. Серед адміністративних правопорушень більшість — побутові конфлікти і сімейні сварки. У деяких випадках групам швидкого реагування, що прибули за викликом, вдавалося локалізувати конфлікт на початковій стадії та уникнути можливих серйозних наслідків.

Зігрій воїна... гривнею!

Збір коштів на виготовлення мобільних блокпостів ініціював колектив Вінницького 45-го експериментально-механічного заводу Міноборони України. По одній гривні з кожного дорослого вінничанина — і суми вистачить на один блокпост. Чому держава не дає грошей?

— Виготовлення мобільних блокпостів — це ініціатива нашого колективу, — розповідає директор підприємства Микола Чумак. — Все створювали самі — від креслень до монтажу. Перший зразок зробили за власні кошти. А ось налагодити серійний випуск не просто. Для цього, як нам пояснили, потрібно пройти 15 етапів погоджень і затверджень. Після чого, запевнили у Міноборони, споруда буде прийнята у виробництво та закуповуватися у визначеному порядку. На це знадобиться щонайменше один рік. Чекати ніколи. Такі конструкції уже потрібні, особливо зимою. Бо ж у них можна не тільки від кулі сховатися, а й зігрітися. Тому вирішили звернутися до небайдужих громадян, у яких є можливість гривнею підтримати солдата. Керівники будівельних підприємств і компаній могли б поділитися необхідними матеріалами.

Директор каже: хто надасть найбільшу допомогу, отримає від заводу своєрідний бонус — зможе визначити підрозділ, в який буде передано блокпост.

«Недолік» один — душно

Перший зразок мобільного блокпоста виготовили минулої зими. Тоді на Донбас відправлялися нацгвардійці з вінницької військової частини №3008. Для них на 45-му ремонтували БТРи. Паралельно працювали над мобільним «будиночком». Поспішали завершити роботу до від'їзду підрозділу.

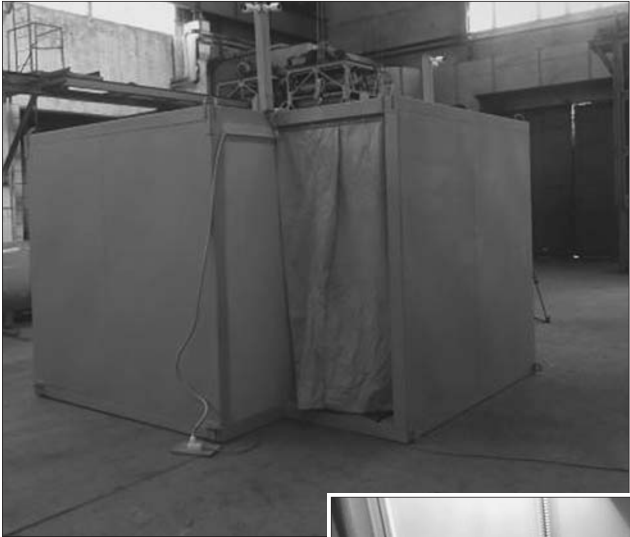
— Креслення деяких деталей доводилося робити в цеху на коліні, — каже конструктор підприємства Петро Лещенко. — Працювали навіть у вихідні. Зате встигли. Наш блокпост повезли у зону бойових дій. Чекали повернення підрозділу, щоб дізнатися, наскільки виправдала себе така конструкція.

ДОВІДКА

Кошти слід перерахувати на р/р 26001213994 в АБ «Укргазбанк» МФО 320478, отримувач: ДП «45 ЕМЗ» ЄДРПОУ 08341806 з поміткою «Благодійна допомога на виготовлення мобільного сховища блокпоста (МСБ)».

Додаткова інформація по тел. (0432) 27-49-68, 27-57-59. 50-94-57, https://45emp. com. ua.

Матеріали надсилати на адресу: м. Вінниця, вул. Червоноармійська, 57, ДП «45 ЕМЗ».





Такий вигляд має мобільний блокпост зовні та всередині.

— У мобільного блокпоста один недолік — у ньому душно, — розповів кореспонденту «Голосу України» заступник командира частини Віталій Бубело. — Навіть під час сильних морозів блокпост був найтеплішим місцем.

За словами співрозмовника, бойове хрещення конструкція не пройшла, на щастя, під обстріли не потрапила, тому сказати, наскільки захищає від куль і осколків, не має можливості.

Замість вікон — відеокамери

— Ідея створити конструкцію для захисту тих, хто стоїть на блокпостах, у мене виникла після перегляду сюжетів по телебаченню з передової, — продовжує Петро Лещенко. — Прикро було бачити, як хлопці ховаються від дощу і снігу в окопах, у кращому випадку — в бліндажі. Запропонував свій вихід із ситуації — мобільний блокпост. Нині війська відвели з передової. Де вони будуть? У чистому полі. Знову у бліндажах чи окопах. Директор заводу підтримав мене. Підприємство навіть оплатило виготовлення першого зразка.

Мобільний блокпост Лещенка зручний тому, що його можна перевозити з місця на місце. Важить трохи менше п'яти тонн. Конструкція цільна, повністю змонтована в заводських умовах. Піднімай краном, вантаж на автомобіль і доставляй у потрібне місце. У простір між металевими стінками, сталь завтовшки 3 мм, схована базальтова плита. Базальт не горить. Всередині приміщення під стінками встановлено 2-ярусні ліжка на шістьох людей. У центрі буржуйка. Вікон немає, огляд довколишньої території здійснюється з допомогою відеозасобів. Кут огляду — 240 градусів.

— Випробування стінок на міцність здійснювали на полігоні, — розповідає Петро Лещенко. — Конструкцію обстрілювали нацгвардійці. Вона витримує обстріли із стрілецької зброї, крім кулеметів, її не пробивають осколки снарядів. Щодо обстрілів з інших видів, то, звичайно, від них нема захисту. Хоч би якої товщини стіна була, снаряд все одно її проб'є. Треба не стінки зміцнювати, а шукати можливості, як «пригасити» ударну силу.

Вартість конструкції — 200 тисяч

На думку конструктора Лещенка, блокпост повинен мати зовнішній захист. На підприємстві міркують над тим, як добитися ефекту так званого рикошету.

— «Погасити» силу удару можливо за рахунок тих само мішків з піском чи гравієм, — каже пан Лещенко. — Потрібно шукати, випробовувати. Після потрапляння в них створюється ефект рикошету. Але якщо навіть з допомогою наших конструкцій зігріємо бійця чи врятуємо від кулі, то варто старатися. Тому й ініціюємо акцію із збору коштів на виготовлення мобільних блокпостів.

Загальна вартість одного блокпоста, за нинішніми цінами, становить майже 200 тисяч гривень. На заводі кажуть: по одній гривні з дорослого вінничанина — і буде один блокпост. Підприємства можуть допомогти матеріалами.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Фото надано конструктором Петром ЛЕЩЕНКОМ.

Зошити, рюкзаки, теплі речі...



На Луганщині офіцери Збройних Сил України з групи цивільно-військового співробітництва разом із представниками громадської організації «Будуймо Україну разом» зі Львова побували у п'ятьох населених пунктах, розташованих неподалік лінії розмежування з окупованою територією.

Так, у селищі Гірське гості подарували учням спеціалізованої загальноосвітньої школи-інтернату сотні зошитів та навчальних посібників, понад 50 шкільних рюкзаків і стільки само комплектів для малювання, а також теплі речі. До Станиці Луганської та Євсуга львівські волонтери і військові привезли по 30 рюкзаків з наборами для першокласників. А в Красній Талівці та Кримському дітям подарували набори канцтоварів, альбоми для малювання і художню літературу.

— Ми постійно опікуємося проблемами членів малозабезпечених сімей, вимушених переселенців і навчальних закладів у зоні бойових дій. Поєднуючи зусилля з благодійниками та громадськими активістами, ми допомагаємо мешканцям східного регіону, й останні не відчувають себе покинутими, — пояснив начальник групи цивільно-військового співробітництва в Луганській області підполковник Ігор Коропатнік.

Під час поїздки в супроводі армійців прифронтовою зоною благодійники зустрічалися з керівниками місцевих органів самоврядування, щоби визначитися з обсягами подальшої матеріально-технічної допомоги.

— Напередодні цієї поїздки львівські благодійники провели масштабну роботу зі збору необхідних коштів. Значна частина грошей надійшла від українських діаспор в Італії, Греції, Португалії, Канаді та Сполучених Штатах Америки. В результаті цього нам вдалося придбати необхідні речі на суму майже 160 тисяч гривень, — зауважив представник громадської організації «Будуймо Україну разом» Ігор Фінканін.

За словами офіцерів групи цивільно-військового співробітництва, наступного разу вони разом із волонтерами планують привезти будівельні матеріали для відновлення шкіл, дитсадків та приватних будинків у прифронтових селищах.

Дмитро ГОРБУНОВ.
м. Старобільськ.

Фото надано автором.

Логіка посереднього опера

Всі намагаються зрозуміти останні кроки Кремля. Навіщо в'язнути в розтяжці між Україною і Сирією? Що за хитромудрий план вигадав Путін? Одразу два зарубіжні автори, один з Вашингтона, інший з Брюсселя — Робін Еммотт та Філ Стюарт, у «Рейтерс» назвали сирійську авантюру другим фронтом однієї війни, яка спрямована на блокування європейської інтеграції України.

В Україні теж шукають причини, чому Путін з православного світу перекинувся в мусульманський. Якщо за часів СРСР озброєна до зубів Радянська армія за десять років не змогла здолати опозиціонерів в Афганістані, то що Кремль зробить в охопленій громадянською війною Сирії. Зав'язне на довгі роки в конфлікті й залишить у спокої Україну. Що ж далі чекати від несподіваного кроку Кремля, точніше Путіна, який останніми роками, як вважає його найближче оточення, особисто визначає зовнішньополітичний курс країни. Ось чому робити прогнози щодо Росії надзвичайно важко, бо це часто рішення однієї людини, ім'я якої — Володимир Путін.

Зрозуміти логіку Кремля — це означає навчитися зчитувати плани Путіна. Ви намагалися порівнювати лідерів інших країн з російським лідером? Як вони ведуть діалоги, як відповідають на непрості запитання, як виглядають на публіці? Спробуйте! І побачите істотну різницю. Путін залишається опером з КДБ, який навіть у ролі президента змушений боязко оглядатися. Його спілкування на публіці — часто звичайне шаманство. Кілька стандартних кроків опера, який хоче справити враження дешевими трюками з розвідшколи. Це проходить раз, два, а далі не спрацьовує, бо трюки повторюються не в дешевій дрезденській пивничці, а на очах у всього світу.

Путін на службі в КДБ ніколи не знімав зірок з неба. Не відзначався ані даром передбачення, ані нестандартним мисленням. Звично брав, як і більшість його колег, підготовлену аналітичну довідку, змінював населені пункти та прізвища дійових осіб і знову клав на стіл начальства. Нині він, схоже, далі діє за накатаною схемою.

Логіка Путіна — це копіювання старих сценаріїв. Сирійська розтяжка Кремля — це спроба запустити димову завісу, щоб законсервувати ще один спровокований Кремлем конфлікт в Україні. Як це Росія вже зробила в Придністров'ї, Абхазії та Південній Осетії. Спочатку були щедрі обіцянки, а далі — доля депресивного регіону.

Нічого доброго сирійська авантюра не принесе і прислужникам Кремля на Донбасі. Заморожування і розморожування конфлікту, яке Путін практикуватиме на сході України, призведе до зменшення фінансування та обміління всіх потоків з Росії. Це невдоволення місцевого населення Донбасу, частина якого сподівалась на приєднання до Росії. Якби Кремль мав добрі наміри щодо Донбасу, він би не знищував там підприємства і не проводив політику випаленої землі.

Старі сценарії вже не спрацьовують. Путін вичерпався.

Богдан КУШНІР.

Новим прем'єр–міністром Канади стане Джастін Трюдо

На парламентських виборах у Канаді перемогу здобула опозиційна Ліберальна партія. Таким чином, уперше з 2006 року ця країна змінює внутрішньополітичний курс, а консерватори поступаються кріслом прем'єра іншій політичній силі. Стівена Гарпера замінить 43-річний ліберал Джастін Трюдо, старший син колишнього прем'єра П'єра Трюдо.

До слова, якщо під час попередніх парламентських виборів Ліберальна партія була в списку переможців лише третьою, то під час нинішніх вона отримала уп'ятеро більше мандатів, ніж 2011 року.

Власне, самі канадці так визначають різницю в політиці провідних партій: одні приходять, щоби збудувати дороги, нові школи, розширити соціальні програми, інші — щоби дати поштовх до розвитку економіки. У своїй передвиборній програмі ліберали обіцяли зосередити увагу на економічному розвитку країни та створенні нових робочих місць. І результати нинішнього голосування визначили, чого нині прагнуть канадці. «Канадці з усіх куточків нашої великої країни... чітко висловили своє бажання. Йдеться про бажання змін, мої друзі, справжніх змін», — так підсумував успіх партії Джастін Трюдо...

... Україні є за що подякувати лідеру консерваторів Стівену Гарперу, який, перебуваючи на посаді прем'єра, став головним ініціатором виключення Росії із «великої вісімки». Уряд консерваторів був стійким прихильником санкцій проти РФ. Саме Гарпер заявив Путіну під час зустрічі в австралійському Брісбені: «Мабуть, я таки потисну вам руку, але маю дещо сказати: вам варто забратися з України».

Але істотних змін у зовнішній політиці Канади вочевидь не буде. Анексія Криму, війна на Донбасі, агресивна політика Росії були головними темами виборчої кампанії не тільки Стівена Гарпера, а й Джастіна Трюдо, який так само засуджував дії Путіна і обіцяв посилити підтримку України.

«Допомога Україні є питанням не партійного, а загальнонаціонального значення для



Наступний прем'єр-міністр Канади Джастін Трюдо.

Канади», — цитує «Радіо Свобода» члена Ліберальної партії Христю Фріланд, яка також балотувалася до парламенту. «Українці й Україна не повинні хвилюватися, що при зміні влади зміниться і канадська політика щодо України. Але я би наголосила, що ключовими для України є питання демократизації, боротьби з корупцією, економічні реформи», — зазначила вона.

Наталя ФІЛІПЧУК.
Фото з офіційного сайту Ліберальної партії Канади.

Ризик дефолту минув

Міжнародне рейтингове агентство Standard & Poor's Ratings Services підвищило довгостроковий суверенний рейтинг України з рівня «SD/D» («вибірковий дефолт») до «B-/B», повідомляє УНІАН.

Також підвищено довгостроковий і короткостроковий рейтинг країни в національній валюті з «ССС+/С «до рівнів «В-/В». Прогнози за рейтингами стабільні.

«Україна завершила процес обміну євробондів. З нашої точки зору, ризик дефолту для країни може наступити не раніше двох-трьох років, і лише в разі уповільнення швидкості реформ, затверджених ключовим кредитором Міжнародним валютним фондом, — йдеться у повідомленні агентства. — Водночас стабільні прогнози по рейтингах вказують і на наше очікування, що найближчі 12 місяців уряд України продовжить курс на економічні реформи».

У НОМЕР

Небо розбрату

25 жовтня Україна планує припинити повітряне сполучення з Росією. Таке радикальне рішення у Міністерстві інфраструктури ухвалили після того, як декільком вітчизняним авіаперевізникам без пояснення причин було відмовлено у польотах до сусідньої країни. «Українські авіакомпанії не порушували жодних правил чи законів РФ, тому не зрозуміло, на яких підставах їм відмовлено в отриманні дозволів на польоти. Україна буде аргументовано захищати свої компанії і свої економічні інтереси», — обґрунтував міністр інфраструктури Андрій Пивоварський.

Утім, напередодні дня-ікс у Росавіації вирішили, що ***закриття неба між двома країнами обернеться великими втратами, і запропонували сісти за стіл переговорів. «І Мінінфраструктури, і Державіаслужба до цього готові», — відреагував Андрій Пивоварський.***

Однак поки що про конкретну дату і місце можливої зустрічі представників сторін не йдеться. А 25 жовтня наближається.

Втрати російських авіакомпаній від припинення польотів в Україну експерти оцінюють у десятки мільйонів доларів на рік. Постраждають і наші авіакомпанії.

У рамках проекту «Економічне та соціальне відновлення Донбасу», що його фінансує уряд Японії, ПРООН відновить 12 об'єктів інфраструктури Донбасу, сім із яких розташовані на Донеччині, *повідомляє наш донецький кореспондент Владислав Леошко*



У райцентрі Пирятин на Полтавщині презентували щойно придбаний потужний сміттєвоз «МАЗ» вартістю 1 мільйон 60 тисяч гривень. Його купили за сприяння міжнародного проекту співробітництва територіальних громад, який фінансується за участю Німецького товариства GIZ, *інформує наш власкор Василь Неїжмак*

Переселенцям збудують житло, дадуть роботу й підтримають розвиток бізнесу

У Сєвєродонецьку з 120 тисяч осіб місцевого населення 50 тисяч — внутрішньо переміщені особи, а подекуди переселенців навіть більше, ніж місцевих жителів. Наприклад, у Біловодському районі населення становить 23 тисячі осіб, а ВПО зареєстровано 33 тисячі. Міста й села виявилися не готовими до такої ситуації. Протягом майже півтора року проблеми переселенців залишаються невирішеними, а це посилює соціальне напруження в регіоні. Як заявляє голова громадської організації «Свої люди», керівник проекту «Вчимося діяти разом» Володимир Дерев'янко, для розв'язання цих проблем тільки в Сєвєродонецьку потрібно майже 3 мільярди гривень. Таких грошей, зрозуміло, в області немає, тому вихід — тільки в залученні міжнародних інвестицій.

Радник міністра соціальної політики України з питань внутрішньо переміщених осіб Сергій Самарський пояснив, на що потрібні кошти:

— Сєвєродонецьк виписав програми майже на 100 мільйонів євро, половина з яких піде на житло для ВПО, 20 мільйонів — на охорону здоров'я, освіту, школи, дитячі садки тощо. Близько 10 мільйонів євро ЄБРР дає на розвиток бізнесу й кредити.

До речі, громадська організація «Свої люди» ще два місяці тому за фінансової підтримки різних організацій і міністерств почала реалізовувати проект «Вчимося діяти разом». Зокрема, програма з адаптації тимчасово переміщених осіб передбачає надання практичної допомоги міській владі й підприємцям міста в залученні інвестицій у розвиток малих підприємств Сєвєродонецька, що беруть участь у створенні робочих місць для осіб, які переїхали із зони АТО. Для реалізації цього проекту може бути залучено до 200 тис. євро.

Поряд з безробіттям серед внутрішньо переміщених осіб існує також проблема житла. І якщо все піде за планом, то вже наприкінці 2016 року в Сєвєродонецьку для них здадуть в експлуатацію перші будинки. Будівництво планують продовжити й у 2017—2018 роках.

— Це буде обмінний фонд комунального призначення. Житло не буде надаватися на постійній основі, і тут закладено мінімальний стандарт.

Тобто, «аеродроми» будувати не будемо, комфортабельність квартир планується невисока, — уточнює Володимир Дерев'янко. — Усього за програмою державно-приватного партнерства на будівництво житла для переселенців буде потрібно понад 800 млн. грн. Крім того, розробляться проекти з реконструкції трьох дитячих садків, у яких плануємо створити 500 місць для дітей переселенців.

Ця робота, безумовно, піднімає настрій тим, хто змушений залишити свої будинки й квартири в окупованій частині. Водночас програми, розраховані до 2018-го, непокоять населення: невже перемир'я віртуальне й війна триватиме до 2020 року? Такі сумніви позбавляють людей надії найближчим часом повернутися додому. Хоча очевидці стверджують, що за час затишшя, що встановилося, сотні жителів уже повернулися в рідні краї. Скажемо, у Станиці Луганській й околиці, за даними спостерігачів ОБСЄ, уже повернулися понад тисяча осіб. Але Сергій Самарський наводить інші цифри — щотижня соціальні служби реєструють у середньому по 500 нових переселенців, **передає наш луганський власкор Павло ВОРОНЦОВ.**



А в Краматорську відбувся круглий стіл «Переміщені особи: розв'язання проблематики — у співробітництві влади й громадськості», організований громадською організацією «Східно-Українське Патріотичне Об'єднання» за підтримки Датської ради у справах біженців. У засіданні взяли участь представники Донецької обласної ВЦА, управління Державної служби з надзвичайних ситуацій, обласного центру зайнятості, волонтери. Радник міністра соціальної політики, координатор штабу допомоги «SOS-Краматорськ» Олександр Ворошков, голова Донецької організації інвалідів «Союз організацій інвалідів України» Надія Паламарчук, активісти низки громадських організацій і волонтерських об'єднань поділилися на засіданні досвідом розв'язання проблем внутрішньо переміщених осіб. У ході зустрічі її учасники висловили низку ініціатив із забезпечення найбільш нужденних категорій переселенців житлом, продовольством, речами першої необхідності, **інформує наш донецький кореспондент Владислав ЛЕОШКО.**

Тим часом у Дніпропетровську діти-переселенці з прифронтових територій змогли політати над Дніпром **(на знімку)**, подолати мотузкові перешкоди, скласти пазли й отримати торт із прапором і гербом України. Для 63 дітлахів Дніпропетровська ОДА й скаутська асоціація «СКІФ» організували в парку імені Шевченка гру «На шляху героїв». Разом з дітьми у квесті брали участь і бійці АТО, **повідомляє наш власкор Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.**

Фото прес-служби Дніпропетровської ОДА.

Фундаментальне повернення

Після додаткової консервації фундаментів Десятинної церкви на Старокиївській горі почалося трасування — викладання на поверхні контурів фундаменту** (на знімку)**. Завдяки цьому можна буде подивитися, де перебувала тримальна конструкція головного храму Київської Русі. Причому, за словами археологів, тепер ми побачимо уточнений фундамент Десятинки.

До початку довготривалих розкопок у 2005 році такий контур уже був над Десятинною церквою. Частина нового контуру складатиметься з уцілілого бутового каменю старого, рештою матеріалів поділилася зі столицею Житомирська область. Роботи, проведені приватною будівельною компанією, проходять під постійним наглядом археологів і мають бути завершені на початку грудня.

Як повідомила ініціатор відновлення контуру фундаменту храму Марина Солов'йова, голова ГО «Андріївсько-Пейзажна ініціатива», роботи вартістю 800 тисяч гривень проводяться без використання бюджетних грошей, за рахунок коштів, зібраних небайдужими українцями.

І це правильно, якщо держава не має можливості упорядкувати історичні пам'ятки, нам залишається лише братися до роботи самим.

Юрій ПЕРЕБАЄВ.
Фото автора.



КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

До школи поїдуть новими автобусами

Учні Миколаївського та Радехівського районів Львівщини отримають два нові шкільні автобуси. Із обласного бюджету виділено 800 тис. грн. субвенції на закупівлю цього транспорту, повідомила директор департаменту освіти та науки Львівської ОДА Олександра Небожук. «Ми купимо шкільні автобуси уже до кінця листопада», — розповіла чиновниця. До слова, також заплановано придбати ще вісім шкільних автобусів до кінця 2015 року. Відповідні пропозиції уже подані у Міністерство освіти й науки України.

Христина ГОРОБЕЦЬ.
Львівська область.

Електронні петиції — місцевій владі

Іванофранківці зможуть подавати електронні петиції до міської влади. Таке рішення днями прийняли члени виконавчого комітету міськради. Тепер, якщо депутати проголосують за нововведення, то на офіційному сайті міськвиконкому з'явитися розділ «Електронні петиції», куди може писати кожен мешканець міста. Щоб отримати реакцію на петицію, вона має набрати не менше 250 підписів на підтримку впродовж 90 календарних днів.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.

ЦИФРА

212 млн. грн.

донараховано у бюджет з початку року фіскальною службою Хмельницької області за результатами перевірок суб'єктів господарювання, що входять до складу різних груп ризику, які з метою мінімізації сплати податків формують схемний податковий кредит, застосовують тіньові схеми та інші методи тінізації економіки.

Ірина КОЗАК.
Хмельницька область.

Хочуть повернути витверезники

«Влада» Криму має намір відновити систему витверезників на півострові, які були закриті тут п'ять років тому. З цією метою буде вивчено досвід двох регіонів Росії, повідомив перший віце-прем'єр кримського «уряду» Михайло Шеремет. А приклад братимуть з Татарстану й Башкирії, де у великих містах з населенням 50 тисяч осіб і більше медичні витверезники працюють на повну силу.

Задуматися про їхнє відкриття змусила невтішна статистка. За даними правоохоронців, за дев'ять місяців цього року на півострові складено понад 5 тисяч адмінпротоколів за появу на вулицях, стадіонах і в інших громадських місцях осіб у стані алкогольного сп'яніння й 133 адмінпротоколи за перебування в стані сп'яніння неповнолітніх або вживання ними наркотичних і психотропних речовин.

Михайло РУДЕНКО.
Сімферополь.

Заробляла на незаконних мігрантах

Притягнуто до кримінальної відповідальності 29-річну жительку міста Олевськ, яка у складі організованої злочинної групи брала участь у незаконному переправленні іноземців через державний кордон України. Вона повністю визнала свою вину, тож районний суд засудив зловмисницю до п'яти років позбавлення волі з трирічним іспитовим терміном. Як повідомила пресгрупа УСБУ в Житомирській області, судовий розгляд матеріалів кримінального провадження стосовно двох іноземців-організаторів каналу — громадян Молдови та Афганістану — та інших членів злочинної групи триває.

Оксана ЛУК'ЯНЕНКО.
Житомирська область.

Цього року на Житомирщині зареєстровано 2974 пожежі, що на 70% більше за минулорічні показники (Оксана Лук'яненко)

Шлях у безсмертя

У художньому салоні Полтави урочисто відкрили виставку картин полеглого земляка — учасника АТО Валерія Боняківського.

Приурочили її сумним роковинам відходу митця у вічність. Рідні, друзі, знайомі, колеги-художники згадували його як надзвичайно щиру і мужню людину. Він був професійним військовим льотчиком, здіймався у небо на винищувачі. Демобілізувавшись, почав писати портрети на замовлення, малював і для душі. Частину робіт продавав у відомій кожному полтавцю імпровізованій галереї просто неба біля лялькового театру.

Валерій Боняківський пішов добровольцем на фронт, маючи трьох доньок і внука. На Донбасі командував розвідувально-штурмовою групою, врятував життя не одного солдата. Помер від втрати крові після тяжкого поранення внаслідок обстрілу позицій наших бійців ворожою артилерією в жовтні минулого року. Посмертно нагороджений орденом «За мужність».

У своїх роботах Валерій Боняківський постає і тонким ліриком, і психологом — дослідником людських душ. Особливо вражає незавершена картина, на якій зображені розсідлані коні у стрімкому леті. Вони нібито переселилися у той кращий світ разом із героєм-художником і торують йому шлях у безсмертя...

Василь НЕЙЖМАК.

Полтава.

Фото автора.



Марія Боняківська біля картин свого сина після відкриття виставки.

ВРОЖАЙ-2015

Перший цукор зварили з рекордними затратами

На шести діючих цукрозаводах Вінниччини зварили перші сто тисяч тонн цукру. «Свіжий» цукор буде дорожчий, прогнозують фахівці, бо затрати на його виробництво б'ють рекорди.

«Від 22 до 25 тисяч гривень затрачено на один гектар, — каже голова Вінницької обласної асоціації «Поділляцукор» Микола Власюк. — Додайте до цього кошти на переробку сировини на заводах, де також подорожчали енергоносії та інші матеріали. Не треба бути фахівцем, щоб зрозуміти, що вартість нового цукру не буде такою, як нині».

Фахівці прогнозують, що навіть за підвищення ціни нинішній виробничий сезон буде збитковим для цукроварів. Буряків менше, бо скоротили загальну площу цукристих на тисячу гектарів. Істотно знизилася врожайність: торік в останній декаді жовтня накопували по 468 центнерів з гектара, нині збирають лише по 362 центнери. Негативно вплинула на рослини спека, що стояла не тільки влітку, а й восени. Високий показник цукристості коренів, який зберігся на рівні минулого року, не компенсує зазначені вище втрати.

Станом на останню декаду жовтня урожай зібрано майже на 60 відсотках площ. Накопано мільйон тонн коренів. З доправлених на кагатні поля цукрозаводів 850 тисяч тонн перероблено 700 тисяч тонн. З них отримали 102 тисячі тонн солодких кристалів.

Торік цукровари Вінниччини виробили 430 тисяч тонн цукру. А нинішнього сезону прогнозують зварити майже 250 тисяч тонн.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

«Саботаж» триває

«Голос України» уже повідомляв, що переважна частина житлового фонду курортного Бердянська ще з минулого понеділка сидить без газу. Влада міста впевнена, що це «диверсія» конкурентів з виборів. Ситуацію з'ясовують прокуратура й СБУ, куди зі скаргою звернувся бердянський міський голова Олексій Бакай.

Воно й справді дивно: банальний ремонт заслінки на магістральному газопроводі, підпорядкованому харківському управлінню, призвів до потрапляння повітря в газорозподільчу систему міста. Її довелося повністю відключити, а тепер — з величезними потугами — запускати знову. Обіцяний до понеділка газ у багатьох квартирах так і не з'явився. У будь-якому разі, на початку тижня в Бердянську до мережі було підключено лише 30 тисяч абонентів із 47 тисяч. Особливо страждає центр міста та наближені до нього мікрорайони.

Газівники, своєю чергою, вживають активних заходів, обходять з перевіркою кожну квартиру. Повідомляють також, що на період службового розслідування від роботи відсторонено керівника газової служби міста.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запорізька область.

Розчищають територію від мін і снарядів



Йдеться не про зону АТО, а про масив поблизу звичайного поліського села Малий Жолудськ, що у Володимирецькому районі на Рівненщині. З 28 вересня його метр за метром обстежують піротехніки аварійно-рятувального загону спецпризначення Головного управління ДСНС області.

«Місцеві мешканці останніми роками виявляли вибухонебезпечні предмети часів минулої війни. Старожили кажуть, що у ті роки тут розбомбили радянський ешелон із боєприпасами. Тому ми й звернулися до рятувальників по допомогу», — розповідає Людмила Мордас, працівниця Великожолудської сільради, до якої входить село Малий Жолудськ.

Піротехніки з п'яти гектарів уже обстежили 3,75 гектара. Їх роботи фінансуються відповідно до обласної Програми запобігання виникненню надзвичайних ситуацій техногенного і природного характеру та захисту населення і території у разі їх виникнення на 2013—2017 роки.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Фото надане прес-службою ГУ ДСНС у Рівненській області.

Тисячі родин залишилися без блакитного палива

Понад 3,7 тисячі родин у десяти селах Херсонщини залишилися без газу. Працівники акціонерного товариства «Херсонгаз» пояснюють це необхідністю заміни головного газорозподільного пункту на магістралі високого тиску, якою газ іде до низки великих сіл у Високопільському та Нововоронцовському районах області. Як зазначає керівник «Херсонгазу» Альберт Зангієв, тут встановлять нове, досконаліше обладнання з п'ятьма рівнями захисту. Прес-служба підприємства наголошує, що роботи за три дні завершать. Але потім треба буде перевірити, щоб в усіх будинках газові вентилі були перекриті. А це може зайняти й більше часу, як сталося у Бердянську, де ремонт на магістралі вилився у справжній газовий колапс.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсонська область.

Закарпатському народному — вже сімдесят

В Ужгороді в обласній філармонії до 70-річчя Державного заслуженого академічного Закарпатського народного хору відбувся святковий концерт.

— Саме Закарпатський народний хор є основним репрезентантом мистецтва та колориту нашого краю для земляків, поважних делегацій з інших областей та з-за кордону. Хор іде в ногу з часом, що виражається і в творчих пошуках, і в численних арт-акціях, — каже начальник облуправління культури Юрій Глеба.

Керівники області та представники багатьох творчих структур Закарпаття вручили артистам почесні грамоти й подяки. Привітали колектив і його керівника — головного диригента та художнього керівника, заслуженого працівника культури України Наталію Петій-Потапчук — з ювілеєм і шанувальники зі столиці та гості з сусідніх країн.

Василь НИТКА.

Ужгород.

Фото надане облуправлінням культури.



СПОРТ

Україна прийме Словенію на «Арені-Львів»

Футбол. Перший матч плей-оф кваліфікації Євро-2016 між національними збірними України та Словенії відбудеться 14 листопада у Львові.

Рішення про проведення домашньої зустрічі української команди було ухвалено більшістю голосів на засіданні виконкому ФФУ.

Як відомо, команда Михайла Фоменка завершила виступи у відбірному циклі єврочемпіонату на третьому місці у групі С услід за збірними Іспанії та Словаччини. Жеребкування раунду плей-оф визначило українцям у суперники збірну Словенії, з якою «синьо-жовті» вже зустрічалися на цій самій стадії змагань на шляху до Євро-2000. Тоді ми поступилися.

Матч у відповідь відбудеться 17 листопада в Мариборі.

З надією на світлу смугу



Сьогодні донецький «Шахтар» у шведському місті Мальме проведе матч третього туру групового раунду Ліги чемпіонів. Як відомо, наша команда у двох попередніх зустрічах зазнала поразок: поступилася мадридському «Реалу» і паризькому ПСЖ. Тому ми сподіваємося, що цю чорну смугу обов'язково змінить світла. І «гірники» покажуть притаманний їм клас у зустрічі з ФК «Мальме».

До Скандинавії «Шахтар» прибув ще позавчора. Мірча Луческу в цю поїздку взяв таких виконавців: **воротарі** — Андрій П'ятов, Антон Каніболоцький; **оборонці** — Олександр Кучер, Іван Ордець, Микола Матвієнко, Ісмаїлі, Даріо Срна, Сергій Кривцов, Ярослав Ракицький, Марсіо Азеведо; **півоборонці** — Тарас Степаненко, Веллінгтон Нем, Фред, Дентіньо, Бернард, Марлос, Алекс Тейшейра, Віктор Коваленко; **нападники** — Факундо Феррейра, Олександр Гладкий, Едуардо.

***

Тренер «Мальме» **Оге Гарейде** відповів на запитання журналістів перед грою з донецьким клубом:

— «Шахтар» грає здорово. Він досить жорстко й активно діяв проти ПСЖ вдома. Можливо, його гра була не такою ефективною, як у парижан. Однак, попри все, це дуже досвідчений, небезпечний суперник.

— У чому сильний «Шахтар»?

— У володінні м'ячем. Донеччани грають у швидкий футбол, незвичний для нас.

— Матчі проти українського клубу стануть ключовими для вас у групі?

— Звичайно, інші дві команди серйозно перевершують нашу в класі. Тому маємо викластися повністю в грі проти «Шахтаря». Ми повинні перемогти його, щоб одержати путівку до Ліги Європи. Наш суперник демонструє дуже гарний футбол, але немає нічого неможливого.

— Ви ризикуватимете чи діятимете обережно?

— Гадаю, нам необхідно ризикувати і йти ва-банк проти донецької команди. Ми намагалися грати акуратно з «Реалом», але у підсумку через помилки пропустили два необов'язкові м'ячі.

***

Матч «Мальме» — «Шахтар» розсудить грецька бригада арбітрів. Рефері — Тасос Сідіропулос. Асистенти — Даміанос Ефтіміадіс і Полігроніс Костарас. Четвертий арбітр — Лазарос Дімітріадіс. Додаткові помічники рефері — Мігаел Кукулакіс, Ставрос Тріцоніс.

У розіграші минулого сезону Ліги чемпіонів Сідіропулос обслуговував матч «Шахтаря» з клубом «Атлетик» (Більбао) в Іспанії і зафіксував нічию — 0:0. Як відомо, у тому розіграші «Шахтар» успішно здолав груповий раунд.

***

Поєдинок на стадіоні «Сведбанк» (вміщує 24 000 глядачів) у Мальме почнеться о 21:45 (за київським часом). Його наживо транслюватимуть телеканали «Україна» і «Футбол-2».

Добірку підготував Геннадій БРАНИЦЬКИЙ.

Міськрада Кіровограда планує витратити 400 тис. грн. на проведення опитування щодо перейменування міста (УНН)

Запрошення до участі в торгах
Україна
Проект розвитку міської інфраструктури -2 (PMI2)
Позика No.: 8391-UA та TF017112

Назва Контракту: Закупівля лабораторного обладнання (водопостачання та водовідведення)

Довідковий №: KRD-IFB-04

1. Дане запрошення до участі в торгах наслідує Загальне повідомлення про закупівлі (ЗПЗ) в рамках цього Проекту, яке опубліковано в "UN Development Business" від 5 серпня, 2014 року.

2. Україна отримала фінансування від Світового банку за рахунок коштів Другого Проекту розвитку міської інфраструктури (PMI-2) та має намір використати частину доходів для здійснення платежів за контрактом KRD-IFB-04 "Закупівля лабораторного обладнання (водопостачання та водовідведення)".

3. Обласне комунальне виробниче підприємство "Дніпро-Кіровоград" запрошує правомочних учасників торгів представити свої запечатані конкурсні пропозиції щодо закупівлі наступних товарів: один (1) комплект оптичного спектрометра з індуктивно зв'язаною плазмою (ІЗП спектрометра), три (3) набори спектрофотометричної системи для аналізу зразків у видимому діапазоні. Однопроменевий спектрофотометр, один (1) набір газового хроматографа, включаючи збірку на місці, монтаж і введення в експлуатацію товарів, що поставляються і навчання персоналу, включаючи забезпечення керівництвами з експлуатації та технічного обслуговування. Ці товари повинні бути доставлені протягом наступних 90 (дев'яносто) днів з дати підписання Контракту.

4. Конкурсні торги будуть проводитись згідно з процедурами міжнародних конкурсних торгів, описаних в Посібнику Світового Банку: закупівлі товарів, робіт та неконсультаційних послуг позичальниками Світового банку у рамках позик МБРР та кредитів і грантів МАР, від січня 2011 року, переглянутий в липні 2014 року, виправлення ("Посібник по закупівлям"), та є відкритими для всіх правомочних учасників, які визначені в Посібнику по закупівлям. Крім того, будь ласка, зверніться до параграфів 1.6 та 1.7, які визначають політику Світового банку щодо конфлікту інтересів.

5. Зацікавлені правомочні учасники торгів можуть отримати додаткову інформацію від Обласного комунального виробничого підприємства "Дніпро-Кіровоград", Роман Кравченко, e-mail: invest@dnipro-kirovograd.com.ua та ознайомитися з документацією конкурсних торгів в робочі години з 08:00 до 17:00 за вказаною нижче адресою (1).

6.Кваліфікаційні вимоги включають:

Якщо Учасник торгів є Виробником:

(i) Вітчизняні Учасники торгів повинні надати документальні докази того, що не мають простроченої заборгованості перед податковими органами.
(ii) а) Учасник торгів повинен мати принаймні п'ять (5) років досвіду у виготовлені схожих товарів. Для підтвердження цієї вимоги будуть надані відповідні документи.
б) Учасник торгів повинен мати принаймні два (2) успішно завершених контракти по постачанню схожих товарів протягом останніх трьох (3) років в сумі не менше ніж US$ 200 000 (двісті тисяч доларів США).

Якщо Учасник торгів не є виробником, але пропонує товари від імені Виробника за Формою "Дозвіл від виробника" (Розділ IV, Зразки форм конкурсної пропозиції):

(i) Виробник повинен продемонструвати вищезазначені вимоги (i), (ii) а), та Учасник торгів повинен продемонструвати, що він має принаймні два (2) успішно завершених контракти на постачання схожих товарів протягом останніх трьох (3) років у сумі не менше ніж US$ 200 000 (двісті тисяч доларів США).
(ii) Місцеві Учасники торгів повинні надати також документальний доказ того, що вони не мають простроченої заборгованості перед податковими органами.

Учасник-переможець торгів повинен надати підтвердження наявності в Кіровограді чи будь-якому іншому місці (в межах 350 км), обладнання та можливість виконувати обов'язки Постачальника, покладені даною документацією конкурсних торгів в частині технічного обслуговування, ремонту та забезпечення запасними частинами. Подібні підтвердження в письмовій формі (наприклад, підписана угода про надання послуг з чинним офіційно зареєстрованим сервісним центром, підтвердження створення власного сервісного центру і т.д.) повинні бути надані переможцем торгів до підписання Контракту.

Пільги для вітчизняних учасників торгів не застосовуються. Додаткова інформація надана в Документації конкурсних торгів.

7. Повний пакет Документації конкурсних торгів на англійській мові може бути придбаний зацікавленими правомочними учасниками торгів після того, як вони направлять письмову заявку за нижчевказаною адресою (1) та оплатять невідшкодований комісійний внесок у розмірі UAH 3 300 (три тисячі триста українських гривень) або USD $150 (сто п'ятдесят доларів США). Оплату слід провести шляхом банківського переказу на вказаний нижче рахунок. Документація буде відправлена авіапоштою при доставці за кордон і звичайною поштою чи кур'єром в разі доставки по території України, або ж документацію можна отримати, звернувшись безпосередньо за нижчевказаною адресою (1).

8. Конкурсні пропозиції повинні надійти за нижчевказаною адресою (2) до 12:00 години за місцевим часом, 24 листопада, 2015 року. Електронні торги не будуть дозволені. Конкурсні пропозиції доставлені невчасно будуть відхилені. Конкурсні пропозиції будуть публічно розкриті у присутності учасників торгів, уповноважених представників і тих, хто побажає відвідати цей захід за нижчевказаною адресою (2) до 12:00 години за місцевим часом, 24 листопада, 2015 року.

9. Усі конкурсні пропозиції повинні супроводжуватись заставним забезпеченням конкурсної пропозиції, яке складає не менше двох відсотків (2%) від ціни конкурсної пропозиції.

10. Вищезгадані адреси:

Адреса (1):
Обласне комунальне виробниче підприємство "Дніпро-Кіровоград"
До уваги: Роман Кравченко, Керівник групи
Адреса: вулиця 50 років Жовтня, 19-а
Поверх/Номер кабінету: 3ій поверх, Кабінет групи впровадження
Місто: Кіровоград
Поштовий індекс: 25009
Країна: Україна
Телефон: +38 0522 330794;
Номер факсу: +38 0522 33 07 94
Адреса електронної пошти: invest@dnipro-kirovograd.com.ua

Адреса (2):
Обласне комунальне виробниче підприємство "Дніпро-Кіровоград"
Адреса: вулиця 50 років Жовтня, 19-а
Поверх/Номер кабінету: 2ий поверх, Конференц зал
Місто: Кіровоград
Поштовий індекс: 25009
Країна: Україна

Банківські реквізити для оплат в UAH та USD:
Рахунок підприємства в банку для доларів США (US$): 26002052910295
Номер рахунку для української гривні (UAH): 26009057001180
Назва банку: Приватбанк, Дніпропетровськ, Україна
SWIFT Code: PBANUA2X
МФО: 323583
ЄДРПОУ: 03346822
IBAN Code: UA813235830000026002052910295

Банки-кореспонденти (Посередники)

Валюта	Банк	SWIFT code	Кореспондентський рахунок банка Покупця
USD	JP Morgan Chase Bank, New York, USA	CHASUS33	001-1-000080
USD	Deutsche Bank Trust Company Americas, New York, USA	BKTRUS33	04182358

Invitation for Bids
Ukraine
Second Urban Infrastructure Project (UIP2)
Loan No.: 8391-UA and TF017112

Contract Title: Procurement of laboratory equipment (water and wastewater)

Reference No. KRD-IFB-04

1. This Invitation for Bids follows the General Procurement Notice (GPN) for this Project that appeared in UN Development Business issue of August 5, 2014.

2. Ukraine has received financing from the World Bank toward the cost of the Second Urban Infrastructure Project (UIP2), and intends to apply part of the proceeds toward payments under the contract KRD-IFB-04 "Procurement of laboratory equipment (water and wastewater)".

3. Regional Utility Production Company "Dnipro-Kirovograd" now invites sealed bids from eligible bidders for procurement of the following goods: one (1) Inductively coupled plasma optical emission spectrometer (ICP-OES spectrometer) set, three (3) sets of Spectrophotometric system for sample analyses in visual range. Single beam spectrophotometer, one (1) set of Gas Chromatograph, On-site assembly, installation and start-up of supplied goods and training of personnel, including provision of operation and maintenance manuals. This goods must be delivered during 90 (ninety) days following the date of signing of the Contract.

4. Bidding will be conducted through the International Competitive Bidding procedures as specified in the World Bank's Guidelines: Procurement of Goods, Works and Non-Consulting Services under IBRD Loans and IDA Credits & Grants by World Bank Borrowers, dated January 2011 as revised through July 2014 Corrigenda ("Procurement Guidelines"), and is open to all eligible bidders as defined in the Procurement Guidelines. In addition, please refer to paragraphs 1.6 and 1.7 setting forth the World Bank's policy on conflict of interest.

5. Interested eligible bidders may obtain further information from Regional Utility Production Company "Dnipro-Kirovograd", Roman Kravchenko, e-mail: invest@dnipro-kirovograd.com.ua and inspect the bidding documents during office hours from 08:00 a.m. to 05:00 p.m. local time at the address given below (1).

6. Qualifications requirements include:

If Bidder is Manufacturer:

(i) Local Bidders should submit documentary evidence of not having deferred debts to Tax authorities.
(ii) a) The Bidder shall have at least five (5) years of experience in manufacture of similar goods. Appropriate documents will be submitted to confirm this requirement.
b) The Bidder shall have at least two (2) successfully completed contracts for supply of similar goods during the last three (3) years each in amount not less than US$ 200 000 (two hundred thousand US dollars).

If Bidder is not Manufacturer, but is offering the Goods on behalf of the Manufacturer under Manufacturer's Authorization Form (Section IV, Bidding Forms):

(iii) the Manufacturer shall demonstrate the above qualifications (i), (ii) a), and the Bidder shall demonstrate that it has successfully completed at least two (2) contracts for supply of similar goods during the last three (3) years each in amount not less than US$ 200 000 (two hundred thousand US dollars).
(iv) Local Bidders should submit also documentary evidence of not having deferred debts to Tax authorities.

The winning Bidder shall submit evidence that it is/will be represented by a certified agent in Kirovohrad or any other closest (within 350km) location, equipped and able to carry out Supplier's servicing, repair and spare part stocking obligations required under this bidding document. Such evidence in written form (e.g. signed Service Agreement with existing certified service center, credible evidence of establishment of certified service facility, etc) shall be provided by the winning bidder prior to signing of the Contract.

A margin of preference for certain goods manufactured domestically shall not be applied. Additional details are provided in the Bidding Documents.

7. A complete set of bidding documents in English language may be purchased by interested eligible bidders upon the submission of a written application to the address (1) below and upon payment of a nonrefundable fee of UAH 3 300 (three thousand three hundred Ukrainian Hryvnia) or USD $150 (one hundred fifty US dollars). The method of payment will be banking transfer to the account indicated below. The document will be sent by airmail for overseas delivery and surface mail or courier for local inland delivery or can be picked from the address (1) below.

8. Bids must be delivered to the address (2) below on or before 12:00 noon local time November 24, 2015. Electronic bidding will not be permitted. Late bids will be rejected. Bids will be publicly opened in the presence of the bidders' designated representatives and anyone who choose to attend at the address (2) below on 12:00 noon local time November 24, 2015.

9. All bids must be accompanied by a Bid Security of not less than two percent (2%) of the bid price.

10. The addresses referred to above are:

Address (1):
Regional Utility Production Company "Dnipro-Kirovograd"
Attention: Mr. Roman Kravchenko, Head of Task Team
Street Address: 19-a 50 Rokiv Zhovtnia Street
Floor/Room number: 3rd Floor, Room of Task Team for Implementation
City: Kirovograd
ZIP Code: 25009
Country: Ukraine
Telephone: +38 0522 330794;
Facsimile number: +38 0522 33 07 94
Electronic mail address: invest@dnipro-kirovograd.com.ua

Address (2):
Regional Utility Production Company "Dnipro-Kirovograd"
Street Address: 19-a 50 Rokiv Zhovtnia Street
Floor/Room number: 2nd Floor, Conference Hall
City: Kirovograd
ZIP Code: 25009
Country: Ukraine
Banking details of the Purchaser for payments in UAH and USD:
Account No. for dollars (US$): 26002052910295
Account No. for Ukrainian Hryvnia (UAH): 26009057001180
Name of the Bank: Privatbank, Dnipropetrovsk, Ukraine
SWIFT Code: PBANUA2X
MFO: 323583
EDRPOU: 03346822
IBAN Code: UA813235830000026002052910295

Correspondent Banks (Intermediary)

Currency	Bank	SWIFT code	Correspondent account of the Purchaser's bank
USD	JP Morgan Chase Bank, New York, USA	CHASUS33	001-1-000080
USD	Deutsche Bank Trust Company Americas, New York, USA	BKTRUS33	04182358

Запрошення до участі в торгах
Україна
Проект розвитку міської інфраструктури -2 (PMI - 2)
Позика №.: 8391-UA та TF017112

Назва Контракту: Закупівля спеціальної техніки

Довідковий №. KRD-IFB-05

1. Дане запрошення до участі в торгах наслідує Загальне повідомлення про закупівлі (ЗПЗ) в рамках цього Проекту, яке опубліковано в "UN Development Business" від 5 серпня, 2014 року.

2. Україна отримала фінансування від Світового банку за рахунок коштів Другого Проекту розвитку міської інфраструктури (PMI-2) та має намір використати частину доходів для здійснення платежів за контрактом KRD-IFB-05 "Закупівля спеціальної техніки"

3. Обласне комунальне виробниче підприємство "Дніпро-Кіровоград" запрошує правомочних учасників торгів представити свої запечатані конкурсні пропозиції щодо закупівлі наступних товарів: один (1) колісний екскаватор, чотири (4) екскаватора-навантажувача, один (1) автокран, одна (1) каналопромивочна машина, п'ять (5) вакуумних машин, десять (10) вантажопасажирських автомобілів (суцільнометалевий фургон), чотири (4) мікроавтобуси, один (1) вантажопасажирський автомобіль (суцільнометалевий фургон) - електротехнічна лабораторія, один (1) вантажопасажирський автомобіль - діагностична лабораторія водопостачання, один (1) сідловий тягач, один (1) напівпричіп, включаючи збірку на місці,

Invitation for Bids
Ukraine
Second Urban Infrastructure Project (UIP2)
Loan No.: 8391-UA and TF017112

Contract Title: Procurement of special machinery

Reference No. KRD-IFB-05

1. This Invitation for Bids follows the General Procurement Notice (GPN) for this Project that appeared in UN Development Business issue of August 5, 2014.

2. Ukraine has received financing from the World Bank toward the cost of the Second Urban Infrastructure Project (UIP2), and intends to apply part of the proceeds toward payments under the contract KRD-IFB-05 "Procurement of special machinery".

3. Regional Utility Production Company "Dnipro-Kirovograd" now invites sealed bids from eligible bidders for procurement of the following goods: one (1) Wheeled excavator, four (4) Backhoe loaders (with additional equipment), one (1) Truck-mounted crane with a lifting capacity of 16 tons, one (1) Sewer jetter truck, five (5) Vacuum tankers, ten (10) Cargo-and-passenger trucks (all-metal van), four (4) Minibuses, one (1) Cargo-and-passenger truck (all-metal van) - electrotechnical laboratory, one (1) Cargo-and-Passenger Truck (all-metal van) - diagnostic laboratory of water supply, one (1) Tractor unit, one (1) Semi trailer, including On-site assembly, installation and

монтаж і введення в експлуатацію товарів, що поставляються і навчання персоналу, включаючи забезпечення керівництвами з експлуатації та технічного обслуговування. Ці товари повинні бути доставлені протягом наступних 90 (дев'яносто) днів з дати підписання Контракту.

4. Конкурсні торги будуть проводитись згідно з процедурами міжнародних конкурсних торгів, описаних в Посібнику Світового Банку: закупівлі товарів, робіт та неконсультаційних послуг позичальниками Світового банку у рамках позик МБРР та кредитів і грантів МАР, від січня 2011 року, переглянутий в липні 2014 року, виправлення ("Посібник по закупівлям"), та є відкритими для всіх правомочних учасників, які визначені в Посібнику по закупівлям. Крім того, будь ласка, зверніться до параграфів 1.6 та 1.7, які визначають політику Світового банку щодо конфлікту інтересів.

5. Зацікавлені правомочні учасники торгів можуть отримати додаткову інформацію від Обласного комунального виробничого підприємства "Дніпро-Кіровоград", Роман Кравченко, e-mail: invest@dnipro-kirovograd.com.ua та ознайомитися з документацією конкурсних торгів в робочі години з 08:00 до 17:00 за вказаною нижче адресою (1).

6.Кваліфікаційні вимоги включають:

Для Лоту-1 (KRD-ICB-05L1) "Закупівля колісного екскаватора та 4-х (чотирьох) екскаваторів-навантажувачів":

Якщо Учасник торгів є Виробником:

(i) Вітчизняні Учасники торгів повинні надати документальні свідчення того, що вони не мають простроченої заборгованості перед податковими органами.

(ii) а) Учасник торгів повинен мати принаймні п'ять (5) років досвіду у виробництві схожих товарів. Для підтвердження цієї вимоги будуть надані відповідні документи.

б) Учасник торгів повинен мати принаймні два (2) успішно завершених контракти на постачання схожих товарів за останні три (3) роки в сумі не менше ніж US$ 300 000 (триста тисяч доларів США).

Якщо Учасник торгів не є виробником, але пропонує товари від імені Виробника за Формою "Дозвіл від виробника" (Розділ IV, Зразки форм конкурсної пропозиції):

(i) Виробник повинен продемонструвати вищезазначені вимоги (i), (ii) а) та Учасник торгів повинен продемонструвати, що він має принаймні два (2) успішно завершених контракти на постачання схожих товарів протягом останніх трьох (3) років у сумі не менше ніж US$ 300 000 (триста тисяч доларів США).

(ii) Вітчизняні Учасники торгів повинні надати також документальні свідчення того, що вони не мають простроченої заборгованості перед податковими органами.

Для Лоту-2 (KRD-ICB-05L2) "Закупівля спецавтотранспорту: атокрану, каналопромивочної машини, 5 (п'ять) вакуумних машин, 10 (десять) вантажопасажирських автомобілів, 4 (чотири) мікроавтобуси, вантажопасажирський автомобіль (суцільнометалевий фургон) - електротехнічна лабораторія, вантажопасажирський автомобіль - діагностична лабораторія водопостачання, сідловий тягач, напівпричіп":

Якщо Учасник торгів є Виробником:

(i) Вітчизняні Учасники торгів повинні надати документальні свідчення відсутності простроченої заборгованості перед податковими органами.

(ii) а) Учасник торгів повинен мати принаймні п'ять (5) років досвіду у виробництві схожих товарів. Для підтвердження цієї вимоги будуть надані відповідні документи.

б) Учасник торгів повинен мати принаймні два (2) успішно завершених контракти на постачання схожих товарів за останні три (3) роки в сумі не менше ніж US$ 600 000 (шістсот тисяч доларів США).

Якщо Учасник торгів не є виробником, але пропонує товари від імені Виробника за Формою "Дозвіл від виробника" (Розділ IV, Зразки форм конкурсної пропозиції):

(i) Виробник повинен продемонструвати вищезазначені вимоги (i), (ii) а) та Учасник торгів повинен продемонструвати, що він має принаймні два (2) успішно завершених контракти на постачання схожих товарів протягом останніх трьох (3) років у сумі не менше ніж US$ 600 000 (шістсот тисяч доларів США).

(ii) Вітчизняні Учасники торгів повинні надати також документальні свідчення відсутності простроченої заборгованості перед податковими органами.

Учасник-переможець торгів повинен надати підтвердження наявності в Кіровограді чи будь-якому іншому місці (в межах 350 км), обладнання та можливість виконувати обов'язки Постачальника, покладені даною документацією конкурсних торгів в частині технічного обслуговування, ремонту та забезпечення запасними частинами. Подібні підтвердження в письмовій формі (наприклад, підписана угода про надання послуг з чинним офіційно зареєстрованим сервісним центром, підтвердження створення власного сервісного центру і т.д.) повинні бути надані переможцем торгів до підписання Контракту.

Пільги для вітчизняних учасників торгів не застосовуються. Додаткова інформація надана в Документації конкурсних торгів.

7. Повний пакет Документації конкурсних торгів на англійській мові може бути придбаний зацікавленими правомочними учасниками торгів після того, як вони направлять письмову заявку за нижчевказаною адресою (1) та оплатять невідшкодований комісійний внесок у розмірі UAH 3 300 (три тисячі триста українських гривень) або USD $150 (сто п'ятдесят доларів США). Оплату слід провести шляхом банківського переказу на вказаний нижче рахунок. Документація буде відправлена авіапоштою при доставці за кордон і звичайною поштою чи кур'єром в разі доставки по території України, або ж документацію можна отримати, звернувшись безпосередньо за нижчевказаною адресою (1).

8. Конкурсні пропозиції повинні надійти за нижчевказаною адресою (2) до 12:00 години за місцевим часом, 25 листопада, 2015 року. Електронні торги не будуть дозволені. Конкурсні пропозиції доставлені невчасно будуть відхилені. Конкурсні пропозиції будуть публічно розкриті у присутності учасників торгів, уповноважених представників і тих, хто побажає відвідати цей захід за нижчевказаною адресою (2) до 12:00 години за місцевим часом, 25 листопада, 2015 року.

9. Усі конкурсні пропозиції повинні супроводжуватись заставним забезпеченням конкурсної пропозиції, яке складає не менше двох відсотків (2%) від ціни конкурсної пропозиції.

10. Вищезгадані адреси:

Адреса (1):
Обласне комунальне виробниче підприємство "Дніпро-Кіровоград"
До уваги: Роман Кравченко, Керівник групи
Адреса: вулиця 50 років Жовтня, 19-а
Поверх/Номер кабінету: 3ій поверх, Кабінет групи впровадження
Місто: Кіровоград
Поштовий індекс: 25009
Країна: Україна
Телефон: +38 0522 330794;
Факс: +38 0522 33 07 94
Адреса електронної пошти: invest@dnipro-kirovograd.com.ua

Адреса (2):
Обласне комунальне виробниче підприємство "Дніпро-Кіровоград"
Адреса: вулиця 50 років Жовтня, 19-а
Поверх/Номер кабінету: 2ий поверх, Конференц зал
Місто: Кіровоград
Поштовий індекс: 25009
Країна: Україна

Банківські реквізити для оплат в UAH та USD:
Рахунок підприємства в банку для доларів США (US$): 26002052910295
Номер рахунку для української гривні (UAH): 26009057001180
Назва банку: Приватбанк, Дніпропетровськ, Україна
SWIFT Code: PBANUA2X
МФО: 323583
ЄДРПОУ: 03346822
IBAN Code: UA813235830000026002052910295

Банки-кореспонденти (Посередники)

Валюта	Банк	SWIFT code	Кореспондентський рахунок банка Покупця
USD	JP Morgan Chase Bank, New York, USA	CHASUS33	001-1-000080
USD	Deutsche Bank Trust Company Americas, New York, USA	BKTRUS33	04182358

startup of supplied goods and training of personnel, including provision of operation and maintenance manuals. This goods must be delivered during 90 (ninety) days following the date of signing of the Contract.

4. Bidding will be conducted through the International Competitive Bidding procedures as specified in the World Bank's Guidelines: Procurement of Goods, Works and Non-Consulting Services under IBRD Loans and IDA Credits & Grants by World Bank Borrowers, dated January 2011 as revised through July 2014 Corrigenda ("Procurement Guidelines"), and is open to all eligible bidders as defined in the Procurement Guidelines. In addition, please refer to paragraphs 1.6 and 1.7 setting forth the World Bank's policy on conflict of interest.

5. Interested eligible bidders may obtain further information from Regional Utility Production Company "Dnipro-Kirovograd", Roman Kravchenko, e-mail: invest@dnipro-kirovograd.com.ua and inspect the bidding documents during office hours from 08:00 a.m. to 05:00 p.m. local time at the address given below (1).

6. Qualifications requirements include:

For Lot-1 (KRD-ICB-05L1) "Procurement of Wheeled excavator and 4 (four) Backhoe loaders":

If Bidder is Manufacturer:

(i) Local Bidder shall submit documentary evidence of not having deferred debts toTax authorities.

(ii) a) The Bidder shall have at least five (5) years of experience in manufacture of similar goods.
Appropriate documents will be submitted to confirm this requirement;

b) The Bidder shall have at least two (2) successfully completed contracts for supply of similar goods during the last three (3) years each in amount not less than US$ 300 000 (three hundred thousand US dollars).

If a Bidder is not Manufacturer, but is offering the Goods on behalf of the Manufacturer under Manufacturer's Authorization Form (Section IV, Bidding Forms):

(i) the Manufacturer shall demonstrate the above qualifications (i), (ii) a), and the Bidder shall demonstrate that it has successfully completed at least two (2) contracts for supply of similar goods during the last three (3) years each in amount not less than US$ 300 000 (three hundred thousand US dollars).

(ii) Local Bidders should submit also documentary evidence of not having deferred debts to Tax authorities.

For Lot-2 (KRD-ICB-05L2) "Procurement of special vehicles: Truck-mounted crane, Sewer jet truck, 5 (five) Vacuum tankers, 10 (ten) Cargo-and-Passenger trucks, 4 (four) Minibuses, Cargo-and-Passenger Truck - electrotechnical laboratory, Cargo-and-Passenger Truck - diagnostic laboratory of water supply, Tractor Unit, Semi trailer":

If Bidder is Manufacturer:

(i) Local Bidder shall submit also documentary evidence of not having deferred debts to Tax authorities.

(ii) a) The Bidder shall have at least five (5) years of experience in manufacture of similar goods. Appropriate documents will be submitted to confirm this requirement;

b) The Bidder shall have at least two (2) successfully completed contracts for supply of similar goods during the last three (3) years each in amount not less than US$ 600 000 (six hundred thousand US dollars).

If a Bidder is not Manufacturer, but is offering the Goods on behalf of the Manufacturer under Manufacturer's Authorization Form (Section IV, Bidding Forms):

(i) the Manufacturer shall demonstrate the above qualifications (i), (ii) a), and the Bidder shall demonstrate that it has successfully completed at least two (2) contracts for supply of similar goods during the last three (3) years each in amount not less than US$ 600 000 (six hundred thousand US dollars);

(ii) Local Bidders should submit also documentary evidence of not having deferred debts to Tax authorities.

The winning Bidder shall submit evidence that it is/will be represented by a certified agent in Kirovograd or any other closest (within 350km) location, equipped and able to carry out Supplier's servicing, repair and spare part stocking obligations required under this bidding document. Such evidence in written form (e.g. signed Service Agreement with existing certified service center, credible evidence of establishment of certified service facility, etc) shall be provided by the winning bidder prior to signing of the Contract.

A margin of preference for certain goods manufactured domestically shall not be applied. Additional details are provided in the Bidding Documents.

7. A complete set of bidding documents in English language may be purchased by interested eligible bidders upon the submission of a written application to the address (1) below and upon payment of a nonrefundable fee of UAH 3 300 (three thousand three hundred Ukrainian Hryvnia) or USD $150 (one hundred fifty US dollars). The method of payment will be banking transfer to the account indicated below. The document will be sent by airmail for overseas delivery and surface mail or courier for local inland delivery or can be picked from the address (1) below.

8. Bids must be delivered to the address (2) below on or before 12:00 noon local time November 25, 2015. Electronic bidding will not be permitted. Late bids will be rejected. Bids will be publicly opened in the presence of the bidders' designated representatives and anyone who choose to attend at the address (2) below on 12:00 noon local time November 25, 2015.

9. All bids must be accompanied by a Bid Security of not less than two percent (2%) of the bid price.

10. The addresses referred to above are:

Address (1):
Regional Utility Production Company "Dnipro-Kirovograd"
Attention: Mr. Roman Kravchenko, Head of Task Team
Street Address: 19-a 50 Rokiv Zhovtnia Street
Floor/Room number: 3rd Floor, Room of Task Team for Implementation
City: Kirovograd
ZIP Code: 25009
Country: Ukraine
Telephone: +38 0522 33 07 94;
Facsimile number: +38 0522 33 07 94
Electronic mail address: invest@dnipro-kirovograd.com.ua

Address (2):
Regional Utility Production Company "Dnipro-Kirovograd"
Street Address: 19-a 50 Rokiv Zhovtnia Street
Floor/Room number: 2nd floor, Conference Hall
City: Kirovograd
ZIP Code: 25009
Country: Ukraine

Banking details of the Purchaser for payments in UAH and USD:
Account No. for dollars (US$): 26002052910295
Account No. for Ukrainian Hryvnia (UAH): 26009057001180
Name of the Bank: Privatbank, Dnipropetrovsk, Ukraine
SWIFT Code: PBANUA2X
MFO: 323583
EDRPOU: 03346822
IBAN Code: UA813235830000026002052910295

Correspondent Banks (Intermediary)

Currency	Bank	SWIFT code	Correspondent account of the Purchaser's bank
USD	JP Morgan Chase Bank, New York, USA	CHASUS33	001-1-000080
USD	Deutsche Bank Trust Company Americas, New York, USA	BKTRUS33	04182358

З ПОШТИ

№ 194 (6198) СЕРЕДА, 21 ЖОВТНЯ 2015



Сьогодні в Україні хмарно, сильні опади у всіх регіонах, крім східних. На високогір'ї Карпат — мокрий сніг. Вітер південно-східний з переходом на північно-західний, 5—12 м/с. Температура вночі 2—7 градусів тепла, на узбережжі морів до 12 тепла, у східних і Сумській областях від 4 морозу до 1 тепла. Вдень 4—10 градусів зі знаком плюс, на півдні 10—15, у Карпатах 0—5 тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 21 ЖОВТНЯ

■ **1665.** Українські козаки на чолі з гетьманом Іваном Брюховецьким підписали Московські статті. ■ **1672.** Народився Пилип Орлик — український політичний, державний і військовий діяч, гетьман війська запорозького у вигнанні (1710—1742), поет, публіцист. Один із упорядників «Договорів і постанов» — козацького суспільного договору, який ще називають першою у світі Конституцією. ■ **1897.** У Миколаєві почав працювати Чорноморський суднобудівний завод. ■ **1986.** Народився Антон Родіонов — капітан Збройних Сил України. Нагороджений орденом Богдана Хмельницького III ступеня (2014, посмертно).

ВІЛЬНИЙ МІКРОФОН

Пропоную створити партію селян



Селянин-хлібороб, працюючи по 18 годин на добу, забезпечуючи всіх продуктами харчування, традиційно залишається обділеним, дискредитованим та приниженим і державою, і суспільством, на благо якого він трудиться. За статистикою, сьогодні населення Братського району Миколаївської області становить 19,6 тисячі чоловік, що майже удвічі менше, ніж у 50-ті роки минулого століття й утричі порівняно з часами створення району в далеких 1920-х роках. Така тенденція характерна для всієї України. Пояснюється це комуно-більшовицькими злочинами та експериментами над людьми: розкуркуленням найпрацьовитіших селян-хліборобів, жорстокими репресіями та голодоморами, примусовим загоном у колгоспи, які згодом були зруйновані, а селян кинуто напризволяще.

Дискримінація селян триває. Нічого не змінюється. У виборах беруть участь десятки партій, а от партії селян немає. Майже третина населення України, що працює в сільському господарстві, не представлена в органах влади й позбавлена рівноправної участі в політичному житті країни. Панування беззаконня затягнулося на десятиліття. Надбання народу й держави приватизовано окремими родинами та кланами, які й сьогодні продовжують розривати Україну на шматки. Щоб запобігти цьому, селянам — виробникам сільськогосподарської продукції слід об'єднатися. Логічно, що в цьому мають бути зацікавлені всі інші політичні та громадські сили, адже від цього залежить добробут кожної української родини. Крім того, саме селяни є історичними носіями національних традицій, мови та державності.

Катастрофічне зникнення селянства загрожує Україні, а відсутність представництва селян в органах влади свідчить про те, що вони самоусунулися від захисту своїх інтересів. Обстоювати ж свої права можна, лише об'єднавшись у партію селян — виробників сільськогосподарської продукції та організувавши кооперативи й сільгосппвиробництва. На першому місці має бути збереження та зміцнення суверенітету держави, у чому зацікавлений кожен громадянин. Селяни повинні повернутися до історично традиційного козацтва, забезпечивши охорону своєї території від будь-якого злодія, особливо від зовнішнього ворога, перетворивши Україну на неприступну для будь-кого територію. А вже існуючі асоціації фермерів (селян) та дрібних землевласників — основа для створення союзів козаків. Тож єднаймося! У єдності — сила!

Олег САЛИГА,
член асоціації фермерів (селян-козаків).

Братський район Миколаївської області.

Райони укрупнити в повіти, а області — в краї

Законопроект про децентралізацію влади сприйнято неоднозначно, він викликав великий резонанс у суспільстві. У статті 118 чітко зазначено, що владу в областях і районах здійснюють префекти, то де тоді обіцяні виконавчі комітети рад усіх рівнів? Думаю, що забезпечити керованість державою можна підконтрольністю нижчого рівня влади вищому. Роль префектів — спостереження за дотриманням Конституції і законів України, а вжиття заходів — за Президентом України, РНБО та судовою владою.

Є істотні запитання щодо громад, де окремі села віддалені від центру громади на десятки кілометрів. В адміністративно-територіальному устрої передбачено райони і регіони замість областей. На мою думку, слід укрупнити райони в повіти, а області — в краї. Вважаю доцільним мати Кримський (у його складі місто Севастополь), Донецький, Слобожанський, Київський, Придніпровський, Причорноморський, Волинський, Подільський, Галицький, Буковинський і Закарпатський краї та столичний округ — місто Київ. Первинною одиницею в адміністративно-територіальному устрої замість громади мати волость, яка б об'єднувала декілька сіл у радіусі не більш ніж 5—7 км. В окремому селі раду не обирати, мати лише війта, який входив би до складу волосної ради за посадою. У містах з населенням понад 250 тисяч осіб обирати міську раду, а для зручності адміністративного управління місто поділити на райони.

Дуже дискусійним є пункт 18 Перехідних положень через побоювання легалізації сепаратистів у владі і навіть їх реабілітації. Тому вважаю, що насамперед необхідне повне відновлення української влади на окупованих територіях, а після цього — відбудова і турбота про місцевих мешканців.

Переконаний, потрібне детальне й уважне обговорення змін до Конституції, яке, на мій погляд, має відбуватися під егідою Верховної Ради України, бо тільки вона уповноважена змінювати Конституцію України.

Василь ШПАРИК,
ветеран-фронтовик Другої світової війни, полковник у відставці.

Львів.

Тропічні екзоти вирощують на Волині

ФОТО З КОНВЕРТА

Ось таку гігантську лагенарію (у нас її найчастіше називають індійським огірком) виростив Степан Скупейко із Любешева **(на знімку).** Це однорічна рослина сімейства гарбузових. Вважають, що походить вона з Африки. У природних умовах росте в тропічному кліматі.

Лагенарія — поки що городній екзот у наших краях, адже потребує багато тепла, вологи та світла. А ще має порівняно довгий вегетаційний період (від посіву до плодоутворення 80—115 діб, а до повного дозрівання насіння — 200—210 діб) та, як і звичайний огірок, вимоглива до родючого грунту.

На Волині лагенарію почали вирощувати нещодавно. Але навіть на півночі області за сприятливих умов виростає до отакенних розмірів! Степан Іванович посадив її вперше й одразу отримав ось такий обнадійливий результат. Тому вирощуватиме її й надалі, поряд із картоплею,



помідорами, огірками та іншими культурами. Адже лагенарія — цінна лікарська рослина, яка використовується при лікуванні шлунку, печінки та нирок. Зривати цей величний огірок одразу не обов'язково, для споживання можна щоразу відрізати лише частину молодого плода.

Петро КРАВЧУК,
автор «Книги рекордів Волині».

Любешів Волинської області.

Фото автора.

Чи вистачить здорового глузду?..

Чого нам тільки не обіцяли напередодні виборів наші кандидати: праві і ліві, радикали і помірковані. Всі були «білі та пухнасті». Та опісля усе змінилося. Уряд заявив, що робитиме так, як вважає за потрібне. І таки робить. А все через те, що у державі відсутні програми розвитку на перспективу, а якщо і є такі, їх не дотримуються. Кожен новий уряд починає вигадувати велосипед та експериментувати. Мовляв, попередники робили не те. От ми покажемо... Воно б і нічого, коли б робилося все це не за рахунок народу. Доки ми будемо піддослідними, доки нас випробовуватимуть злиднями і голодом, безгрошів'ям і надвисокими цінами, а тепер ще й війною?

Катастрофічна демографічна ситуація: невпинно зменшується кількість населення, а смертність значно перевищує народжуваність. Пенсійний фонд дихає на ладан. Такі поки що наші «досягнення». Залишається сподіватися, що вистачить здорового глузду у наших обранців та уряду, щоб врятувати країну.

Микола ЛУКОМЕЦЬ.

Деріївка Кіровоградської області.

Крик душі

Не віриться, що надворі XXI сторіччя і живемо ми в цивілізованій країні. Озирніться навколо: народна освіта, медицина, армія, наука, культура — усе знищене начисто. Трагедія, якої ворогу не побажаєш, триває. Вимирає цілий народ. Жителі найбагатшої європейської країни змушені животіти й виживати.

Ті, кому належало б стояти на варті закону, захищають злочинців, які затесалися в усі ешелони влади, а ми тільки й чуємо розмови про реформи та про боротьбу з корупцією. Але далі добрих намірів не заходять. Для багатьох влада стала засобом збагачення, де вже їм думати про простих смертних! Пояснюється це просто: на перший план вийшов золотий телець, а більшістю керує не почуття відповідальності перед народом, а бездіяльність, кар'єризм і повна залежність від олігархів.



Перш ніж підвищувати тарифи на житлово-комунальні послуги, варто було б провести індексацію зарплат і пенсій, що не робилося вже 15 років. Не знадобилися б субсидії, і кожен був би в змозі платити за себе. Відповідальність за авантюру на державному рівні — підвищення цін і тарифів ЖКГ — також повністю лежить на владі.

Вибачте за сумбурність, але мовчати не можу. Це — крик душі мільйонів співвітчизників. Почуйте нас!

Валентина ДМИТРІЄВА.

Суми.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

Над номером працювали: Сергій ДЕМСЬКИЙ, Алла ДОДАТКО, Наталія ЯРЕМЕНКО.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2015 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 18 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 14 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 45 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 80000.

Друк: ТОВ «Поліпрінт», 04074 м. Київ, вул. Лугова, 1а, тел. (044) 464-17-89, факс (044) 464-17-91 poliprint@ukr.net

Зам. 5596

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Сайт — www.golos.com.ua
Інформаційний портал – www.golosukraine.com

